

Opinion:

BEFOLKNINGENS HOLDNINGER TIL LHBT+-PERSONER

Rapport

Mai 2026

FORORD

På oppdrag fra Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) har Opinion gjennomført en befolkningskartlegging av holdninger til lhbt+-personer.

Vi vil rette en stor takk til alle respondenter som har besvart spørreundersøkelsen, og for tilbakemeldinger og engasjement mange har vist for denne undersøkelsen. Vi takker også sivilsamfunnsorganisasjonene på lhbt+-feltet som bidro med verdifulle innspill i forarbeidet.

Prosjektleder hos Opinion har vært Sara Thorvik Andersson, og prosjektteamet har bestått av Martin Østmo Stubban, Reidar Dischler og Jostein Solvør Danielsen.

Oslo, 13. mai 2026

A decorative graphic consisting of several overlapping circles in various shades of light gray and white, positioned in the lower half of the page.

INNHold

Sammendrag	1
Abstract	3
1. Innledning	5
1.1 Formål og bakgrunn for oppdraget.....	5
1.2 Tematikk i undersøkelsen.....	5
1.3 Begreper i rapporten	6
2. Metode	8
2.1 Metode, utvalg og datainnsamling	8
2.2 Svarprosent, frafall og datakvalitet	8
2.3 Spørsmålsformulering og svarskalaer	10
2.4 Analytisk tilnærming.....	10
2.5 Fremstilling i rapporten.....	12
3. Holdninger til lhbt+-personer	14
3.1 Holdninger til lesbiske, homofile og bifile	14
3.2 Holdninger til transpersoner.....	15
3.3 Holdninger til kjønnsmangfold.....	16
3.4 Kontakt og bekjentskap med skeive	18
3.5 Negative holdninger til homofile og lesbiske	18
3.6 Negative holdninger til transpersoner.....	20
3.7 Negative handlinger og reaksjoner mot lhbt-personer	21
3.8 Vurderingsgrunnlag for egne holdninger til lesbiske og homofile	22
3.9 Gruppeforskjeller for spørsmålene om lhbt+-personer	23
3.10 Hvilke grupper har endret holdninger siden 2022.....	25
4. Samliv, familie og foreldreskap	26
4.1 Samliv for likekjønnede par	26
4.2 Likekjønnet borgerlig og kristelig ekteskap	27
4.3 Likekjønnet foreldreskap	28
4.4 Adopsjon for likekjønnede par	30
4.5 Assistert befruktning.....	31
4.6 Surrogati.....	33
5. Kjønn, kjønnsmangfold og seksualitet	35
5.1 Verdien av et åpent samfunn.....	35
5.2 Holdninger til kjønn og seksuell orientering	36
5.3 Tradisjonelle kjønnsroller.....	37
5.4 Holdninger til seksuell orientering, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk hos barn	38
5.5 Samtale med barn om skeiv tematikk.....	39
5.6 Holdninger til variasjon i kroppslig kjønnsutvikling	40

6.	Rettigheter og synlighet	42
6.1	Konverteringsterapi.....	42
6.2	Juridisk kjønn og flere enn to juridiske foreldre.....	42
6.3	Holdninger til en lhbt-statsminister	45
6.4	Holdninger til kjærtegn i offentligheten	45
6.5	Holdninger til Pride.....	47
6.6	Rettigheter og medieoppmerksomhet	48
7.	Hva forklarer holdningene til skeive	51
7.1	Holdninger til homofile og lesbiske.....	52
7.2	Holdninger til transpersoner.....	53
	Vedlegg: Spørreskjema	55

Figur 49. Hvor enig eller uenig er du i følgende utsagn [Pride]?	47
Figur 50. Utvikling over tid i holdninger til Pride. Sammenslått skala.	47
Figur 51. Hvor enig eller uenig er du i følgende utsagn [rettigheter og medieoppmerksomhet]?	49
Figur 52. Utvikling over tid i holdninger til utsagnet «Jeg synes det er for mye oppmerksomhet om lesbiske, homofile og bifile i media». Sammenslått skala.	49
Figur 53. Utvikling over tid i holdninger til utsagnet «Lhbt+-personers rettigheter har gått for langt». Sammenslått skala.	50

Tabell 1. Svarprosent fordelt på utsendelsesmetode.	9
Tabell 2. Oversikt over populasjon, bruttoutvalg, nettoutvalg og svarprosent.	9
Tabell 3. Forklaringsvariabler brukt i analysemodellen.	11
Tabell 4. Relativ viktighetsanalyse. Holdninger til homofile og lesbiske.	52
Tabell 5. Relativ viktighetsanalyse. Holdninger til transpersoner.	54

SAMMENDRAG

Opinion har på oppdrag fra Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) gjennomført en undersøkelse om befolkningens holdninger til lhbt+-personer. Undersøkelsen er gjennomført fire ganger tidligere, i 2008, 2013, 2017 og 2022. I disse fire undersøkelsene er dataene samlet inn i befolkningspanel, mens i 2026 er undersøkelsen gjennomført i et tilfeldig utvalg trukket fra Folkeregisteret. Metoden for datainnsamling er altså den samme som tidligere, mens utvalgsrammen er endret. Det er 5 066 svar i undersøkelsen, og dataene er vektet på offisiell statistikk på kjønn, alder og geografi for å justere for utvalgsskjevheter. Svarprosenten i undersøkelsen er på 7,24 prosent.

Et flertall er positive til lesbiske, homofile og bifile, men fremgangen har stoppet opp

Et flertall av befolkningen oppgir positive holdninger til lesbiske, homofile og bifile. Siden 2008 er andelen med negative holdninger omtrent halvert, og utviklingen har vært jevnt positiv frem til 2022. Fra 2022 til 2026 har den positive utviklingen stoppet opp, og andelen med negative holdninger holder seg på samme nivå som ved forrige måling.

Holdninger til transpersoner og kjønnsmangfold er mer polarisert

Negative holdninger er noe mer utbredt overfor transpersoner enn overfor lesbiske, homofile og bifile. Over tid har holdningene til transpersoner blitt mer polarisert: andelen som velger midtpunktet på skalaen (verken positiv eller negativ) har sunket, mens både positive og negative holdninger har økt. For holdninger til ikke-binære og personer som bryter med normer for kjønn er andelen som velger verken positiv eller negativ høyere enn for andre grupper, noe som kan henge sammen med lavere kjennskap til disse gruppene. Andelen som er negative til kjønnsmangfold er høyere i 2026 enn i 2022.

Kontakt med skeive henger mest sammen med positive holdninger

Menn er gjennomgående mindre positive til skeive enn kvinner, og dette gjelder på tvers av alle holdningsspørsmålene. Kjønnsforskjellen er størst for holdninger til transpersoner, ikke-binære og personer som bryter med normer for kjønn. Kontakt med lhbt-personer henger tydelig sammen med holdninger: de som aldri er i kontakt med skeive er den klart mest negative gruppen, og skiller seg særlig fra andre på de mest negativt ladede spørsmålene. Sterkt troende og personer med ikke-vestlig fødeland er også gjennomgående mer negative enn andre grupper. Geografisk skiller Oslo seg ut med de mest positive holdningene, mens Rogaland, Agder og Telemark har de høyeste andelenene negative. Høyere utdanning og bosted i sentrale kommuner henger også sammen med mer positive holdninger.

Tydelige aldersforskjeller – unge kvinner mest positive, unge menn mest negative

Holdningene varierer klart med alder i resultatene fra årets undersøkelse, og mønsteret varierer mellom kvinner og menn. Unge kvinner under 30 år er den klart mest positive gruppen: 80 prosent oppgir positive holdninger til homofile menn – den høyeste andelen i noen gruppe. Blant unge menn under 30 år er bildet annerledes: her finner vi den høyeste andelen negative holdninger til lesbiske og homofile i noen aldersgruppe, og de skiller seg også negativt ut i holdninger til transpersoner og kjønnsmangfold. Menn under 30 år er i tillegg den gruppen som i størst grad oppgir at de bruker nedsettende kallenavn om skeive. For holdninger til transpersoner synker andelen negative generelt med alderen, men med ett unntak: blant menn over 70 år er den noe høyere igjen. Blant eldre menn er andelen som velger midtpunktet høyere enn i yngre aldersgrupper. Totalt sett er aldersforskjellene størst for spørsmålene om transpersoner og kjønnsmangfold, og minst for spørsmål om likekjønnet samliv og ekteskap, der støtten er bred på tvers av alle aldersgrupper.

Menn i 30-årene driver i størst grad endringen i holdninger fra 2022 til 2026

Det er menn i aldersgruppen 30–39 år som driver den største negative holdningsendringen siden 2022. Denne gruppen har blitt klart mer negative til transpersoner og kjønnsmangfold, men også til homofile, lesbiske og bifile. Videre er denne gruppen mer skeptiske til Pride-markeringen enn ved sist

måling. Blant de *under* 30 år har holdningene også beveget seg i negativ retning, men mønsteret er ulikt for kvinner og menn: unge kvinner har blitt mer negative til transpersoner og Pride, mens unge menn særlig har blitt mer skeptiske til juridisk kjønnsendring og innføring av en tredje kjønnskategori. Aldersgruppen 70 år og eldre har beveget seg i positiv retning – denne gruppen har blitt mer positive til homofile menn og transpersoner siden 2022.

Holdninger til likekjønnet samliv og foreldreskap

Det er bred støtte i befolkningen til likekjønnet samliv og foreldreskap. Et klart flertall støtter likekjønnede pars rett til å inngå ekteskap, bli vurdert som adoptivforeldre og benytte seg av assistert befruktning. Synet på surrogati er mer delt, og skepsis er mest utbredt blant eldre, sterkt troende og de som aldri har kontakt med lhbt-personer. Undersøkelsen dekker både et generelt spørsmål om surrogati bør tillates i Norge, og et spørsmål om homofile menn bør ha mulighet til å benytte surrogat i utlandet. I begge spørsmål er synet delt.

Økt skepsis til Pride

Et flertall mener det er viktig at Pride markeres, og et flertall er positive til at offentlige myndigheter og statsministeren deltar i markeringen. Siden 2022 har det imidlertid vært en tydelig økning i skepsisen til Pride på tvers av flere spørsmål. Den største endringen gjelder synet på omfanget av Pride-markeringen: andelen som mener Pride tar for stor plass har økt markant siden forrige måling. I det åpne kommentarfeltet ga flere respondenter uttrykk for at de er positive til lhbt+-markeringer generelt, men likevel føler en ambivalens overfor Pride-markeringen spesifikt, et funn som kan være verdt å følge opp i fremtidige studier.

Bred støtte til forbud mot konverteringsterapi – mer delt syn på juridisk kjønn

Et klart flertall støtter forbudet mot konverteringsterapi, og et flertall er positive til at personer skal kunne endre juridisk kjønn ved egenerklæring. Synet på innføring av en tredje juridisk kjønnskategori og muligheten for flere enn to juridiske foreldre er mer delt. Troende, personer som sjelden eller aldri har kontakt med lhbt-personer og personer med ikke-vestlig fødeland er gjennomgående mest skeptiske i disse spørsmålene.

Hva forklarer holdningene til skeive

En relativ viktighetsanalyse viser at kontakt med lhbt-personer er den enkeltfaktoren som i størst grad forklarer forskjeller i holdninger, både til homofile og lesbiske og til transpersoner. Kjønn er den nest viktigste faktoren, og har særlig stor forklaringskraft for holdninger til transpersoner. Religiøsitet er den tredje viktigste faktoren og har omtrent like stor forklaringskraft for holdninger til transpersoner som for holdninger til homofile og lesbiske. Alder, utdanning, fødeland og geografi har også betydning, men forklarer relativt lite sammenlignet med de tre viktigste faktorene.

ABSTRACT

On behalf of the Directorate for Children, Youth and Family Affairs (Bufdir), Opinion was hired to conduct a survey assessing the populations' attitude to LGBT+ people. The survey has been conducted four times previously, in 2008, 2013, 2017 and 2022. In these four surveys, data was collected via population panels, whilst in 2026, the survey was conducted using a random sample drawn from the National Population Register (Folkeregisteret). The method of data collection is therefore the same as before, but the sampling frame has changed. The survey includes 5,066 responses, and the data has been weighted against official statistics on gender, age and geography to adjust for sampling bias. The response rate was 7.24 per cent.

A majority hold positive attitudes towards lesbian, gay and bisexual people, but progress has stalled

A majority of the population report positive attitudes to lesbian, gay and bisexual people. Since 2008, the share with negative attitudes has approximately halved, and progress has been consistently positive up until 2022. From 2022 to 2026, however, this positive trend has stalled, and the share with negative attitudes remains at the same level as in the previous survey.

Attitudes to trans people and gender diversity are more polarised

Negative attitudes are somewhat more prevalent towards trans people than towards lesbian, gay and bisexual people. Over time, attitudes to trans people have become more polarised: the share choosing the midpoint on the scale (neither positive nor negative) has declined, whilst both positive and negative attitudes have increased. When it comes to attitudes towards non-binary people and gender diverse people, the share choosing neither positive nor negative is higher than for other groups, which may be linked to lower awareness of these groups. The share with negative attitudes towards gender diversity is higher in 2026 than in 2022.

Contact with LGBTQ+ people is most strongly associated with positive attitudes

Men are consistently less positive towards LGBTQ+ people than women, and this holds across all attitude questions. The gender gap is greatest for attitudes to trans people, non-binary people and gender diverse people. Contact with LGBTQ+ people is clearly associated with attitudes: those who never have contact with LGBTQ+ people are by far the most negative group, and stand out particularly on the most negatively charged questions. Strongly religious people and those born in non-Western countries are also consistently more negative than other groups. Geographically, Oslo stands out with the most positive attitudes, whilst Rogaland, Agder and Telemark have the highest shares of negative attitudes. Higher levels of education and living in more central municipalities are also associated with more positive attitudes.

Clear generational differences – young women most positive, young men most negative

Attitudes vary clearly by age in this year's survey results, and the pattern differs between women and men. Young women under 30 are by far the most positive group: 80 per cent report positive attitudes towards gay men – the highest share of any group. Among young men under 30, the picture is quite different: this group has the highest share of negative attitudes towards lesbians and gay people of any age group, and also stands out negatively in attitudes to trans people and gender diversity. Men under 30 are also the group most likely to report using derogatory terms about LGBTQ+ people. For attitudes to trans people, the share with negative attitudes generally decreases with age, with one exception: among men over 70, it is somewhat higher again. Among older men, the share choosing the midpoint is higher than in younger age groups. Overall, differences by age are greatest for questions about trans people and gender diversity, and smallest for questions about same-sex cohabitation and marriage, where support is broad across all age groups.

Men in their 30s are the primary driver of attitude change from 2022 to 2026

Men in the 30–39 age group are driving the largest negative shift in attitudes since 2022. This group has become noticeably more negative towards trans people and gender diversity, but also towards gay, lesbian and bisexual people. Furthermore, this group is more sceptical of the Pride celebrations than in the previous survey. Among those under 30, attitudes have also shifted in a negative direction, but the pattern differs between women and men: young women have become more negative towards trans people and Pride, whilst young men have become particularly more sceptical of legal gender change and the introduction of a third legal gender category.

The 70 and older age group has moved in a positive direction – this group has become more positive towards gay men and trans people since 2022.

Attitudes to same-sex cohabitation and parenthood

There is broad support in the population for same-sex cohabitation and parenthood. A clear majority support same-sex couples' right to marry, to be considered as adoptive parents and to access assisted reproduction. Views on surrogacy are more divided, and scepticism is most prevalent among older people, strongly religious people and those who never have contact with LGBTQ+ people. The survey covers both a general question about whether surrogacy should be permitted in Norway, and a question about whether gay men should be able to use surrogacy abroad. On both questions, views are divided.

Increased scepticism towards Pride

A majority believe it is important to celebrate Pride, and a majority are positive to public authorities and the Prime Minister taking part in the celebrations. Since 2022, however, there has been a clear increase in scepticism towards Pride across several questions. The largest change concerns views on the scale of Pride celebrations: the share who believe Pride takes up too much space has increased markedly since the previous survey. In the open comment field, several respondents expressed that they are generally positive to LGBTQ+ events, but nonetheless feel ambivalent towards the Pride celebrations specifically – a finding that may be worth following up in future studies.

Broad support for the ban on conversion therapy – more divided views on legal gender

A clear majority support the ban on conversion therapy, and a majority are positive to the right to change one's legal gender through self-declaration. Views on the introduction of a third legal gender category and the possibility of more than two legal parents are more divided. Religious people, those who rarely or never have contact with LGBTQ+ people and those born outside Western countries are consistently the most sceptical on these questions.

What explains attitudes towards LGBTQ+ people

A relative importance analysis shows that contact with LGBT people is the single factor that most strongly explains differences in attitudes, both towards gay and lesbian people and towards trans people. Gender is the second most important factor, and has particularly strong explanatory power for attitudes towards trans people. Religiosity is the third most important factor and has roughly equal explanatory power for attitudes to trans people as for attitudes to gay and lesbian people. Age, education, country of birth and geography also matter, but explain relatively little compared to the three most important factors.

1. INNLEDNING

Opinion har på oppdrag fra Barne-, ungdoms-, og familiedirektoratet (Bufdir) gjennomført en representativ befolkningsundersøkelse som kartlegger holdninger til lesbiske, homofile, bifile, transpersoner, interkjønn / personer med variasjon i kroppslig kjønnsutvikling og andre personer som bryter med normer for kjønn. Tilsvarende undersøkelser ble gjennomført i 2008, 2013, 2017 og 2022.

1.1 Formål og bakgrunn for oppdraget

Ifølge SSBs undersøkelse om livskvalitet¹ oppgir ikke-heterofile lavere tilfredshet med livet enn den øvrige befolkningen. De rapporterer om mindre mestring, færre positive følelser og mindre givende sosiale relasjoner. Noe av forskjellen kan forklares av ulikheter i alder, utdanning, yrkesaktivitet, inntekt og samliv. Samtidig peker teorien om minoritetsstress på at minoriteter oftere utsettes for ekstra belastninger som følge av diskriminering, stigmatisering og manglende rettigheter – og at dette i seg selv bidrar til lavere livskvalitet.

Befolkningens holdninger kan påvirke selvoppfatningen blant lhbt+-personer og hvilket rom de har for åpenhet i hverdagen. Negative holdninger kan dessuten føre til diskriminering og andre negative reaksjoner som rammer skeives levekår og deltakelse i samfunnet. Holdningsundersøkelsen gir derfor ikke bare et bilde av hva folk mener, den gir også en indikasjon på de samfunnsmessige forholdene som lhbt+-personer lever under.

Formålet med rapporten er å beskrive og kommentere hva som kjennetegner holdninger til lhbt+-personer i Norge i dag, slik de fremkommer i svarene i en landsrepresentativ spørreundersøkelse gjennomført mellom 23. februar og 23. mars 2026. Rapporten dokumenterer holdninger til lhbt+-personer i 2026 og setter funnene inn i en tidsserie som strekker seg tilbake til 2008. På tvers av de ulike temaene i undersøkelsen er det noen mønstre som går igjen, og som det er nyttig å ha med seg som tolkningsramme når man leser rapporten. Vi anbefaler å lese sammendraget for å få en oversikt over hovedtrekk og mønstre i materialet.

1.2 Tematikk i undersøkelsen

Holdningsundersøkelser er én av flere kunnskapskilder som gir innsikt i skeives levekår og livskvalitet i Norge. Holdninger er i seg selv komplekse, og det er ikke et én-til-én-forhold mellom hvilke holdninger vi har og hvordan vi handler. En befolkningsundersøkelse måler eksplisitte holdninger, det vil si holdninger som kartlegges ved å spørre folk direkte. Holdningsundersøkelsen inkluderer både generelle holdningsspørsmål og mer spesifikke holdninger (for eksempel konkrete situasjoner/fenomener, som hvorvidt man har brukt nedsettende kallenavn om lesbiske, homofile og transpersoner).²

Siden rapporten legger særlig vekt på holdningsendringer fra 2022 til 2026, trekker vi i det følgende frem noen av temaene der det har skjedd relevante samfunnsmessige eller politiske endringer i denne perioden, og som derfor er særlig interessante å se på i et før-og-etter-perspektiv. Listen er ikke uttømmende – den er ment å gi leseren nyttig bakgrunnsinformasjon om noen utvalgte temaer før resultatene presenteres.

¹ [Lavere livskvalitet blant ikke-heterofile \(2024\), SSB](#)

² [Holdninger til lhbt-personer \(2008\), Universitetet i Bergen](#)

mange normalvariasjoner i kroppslig kjønnsutvikling. For eksempel kan et barn bli født med forstørret klitoris, eller en person kan ha eggstokker og samtidig ha testikler på innsiden av kroppen. Respondentene fikk oppgitt denne definisjonen før spørsmål om interkjønn i undersøkelsen.

KONVERTERINGSTERAPI

Med konverteringsterapi tenker vi på alle handlinger som har som formål å få en annen til å endre, fornekte eller undertrykke sin seksuelle orientering eller kjønnsidentitet. Respondentene fikk oppgitt denne definisjonen før spørsmål om konverteringsterapi i undersøkelsen.

SKEIV

Skeiv er en norsk oversettelse av det engelske begrepet «queer». Mange bruker «skeiv» som en samlebetegnelse for alle som bryter med normer for kjønn og seksualitet, eller som et synonym til lhbt+. For andre er «skeiv» en identitet som utfordrer og overskrider kategoriene heterofil, lesbisk, homofil og bifil. Skeiv brukes også av personer som opplever at de ikke passer inn i samfunnets inndeling av mennesker i to kjønn.

I rapporten bruker vi noen steder begrepet skeiv som et synonym til lhbt-personer eller lhbt+-personer. Vi gjør dette for å få en viss språklig variasjon, for eksempel som i denne setningen: «kontakt med lhbt-personer henger tydelig sammen med holdninger: de som aldri er i kontakt med skeive skiller seg klart ut som den mest negative gruppen».

TRANSPERSON

Med transperson mener vi i denne undersøkelsen personer som identifiserer seg med et annet kjønn enn det som ble registrert ved fødselen. Transpersoner er et samlebegrep som omfatter mange forskjellige identiteter og uttrykk. Respondentene fikk oppgitt denne definisjonen før spørsmål om transpersoner i undersøkelsen.

2. METODE

I dette kapittelet gjør vi rede for metoden som er brukt for å samle inn data, utvalg og vekting, analyse av data og hvordan resultatene skal leses.

2.1 Metode, utvalg og datainnsamling

Befolkningsundersøkelsen om holdninger til lhbt+-personer er gjennomført fire ganger tidligere, i 2008, 2013, 2017 og 2022. I disse fire undersøkelsene er dataene samlet inn i befolkningspanel, der deltakerne på forhånd har sagt seg villige til å delta i spørreundersøkelser. I 2026 er imidlertid undersøkelsen gjennomført i et tilfeldig utvalg trukket fra Folkeregisteret. Metoden for datainnsamling er altså den samme som tidligere (selvutfylling av web-skjema), mens utvalgsrammen er endret fra befolkningspanel til Folkeregisteret.

Vår vurdering er at årets resultater trygt kan sammenlignes med tidligere års resultater, selv om utvalgsrammen er forskjellig. Både undersøkelser i befolkningspanel (forutsatt at panelet holder god kvalitet) og med utgangspunkt i Folkeregisteret gir representative resultater. Det er ikke avvik i svarmønstre mellom årets undersøkelse og tidligere undersøkelser som tilsier at endringen i utvalgsramme påvirker hvordan respondentene svarer. Når vi likevel vurderer datagrunnlaget i årets rapport som enda mer robust enn tidligere runder, er det først og fremst fordi alle med bostedsadresse i Norge har hatt lik mulighet til å bli trukket ut til å svare, og at intervjuantallet er på 5 066 intervju. Dette gir lave feilmarginer både på totalnivå og for undergrupper i utvalget.

Invitasjon til undersøkelsen er sendt til utvalget på to måter, postalt og på e-post. E-postadressene er hentet fra Kontakt- og reservasjonsregisteret (KRR). I Kontakt- og reservasjonsregisteret er det noen som mangler eller har ugyldig e-postadresse og som har reservert seg mot digital kommunikasjon. Av et utvalg på totalt 70 000 personer gjaldt dette 4 495 personer. Disse fikk invitasjonsbrevet tilsendt i posten. Brevet inneholdt informasjon om undersøkelsen, samt en QR-kode som ledet til det digitale spørreskjema. I brevet sto også en nettadresse der mottaker kunne logge seg inn med en unik kode og besvare undersøkelsen. Resten av utvalget på 65 505 personer fikk invitasjonen tilsendt på e-post.

I utvalget som mottok invitasjon i posten er 70 prosent over 70 år. Både som følge av høy alder i dette utvalget, og ettersom en stor del av denne gruppen er reservert mot digital kommunikasjon, er det rimelig å anta at det er mange ikke-digitale blant disse. Ettersom web-skjema er eneste måte å delta i undersøkelsen på, er dette en barriere mot å delta.

Digitalutvalget fikk én påminnelse på e-post i løpet av datainnsamlingsperioden. Postalutvalget fikk påminnelse telefonisk, ved at Opinions supportsenter ringte dem og minnet om undersøkelsen.

2.2 Svarprosent, frafall og datakvalitet

Tabell 1 viser oversikt over hvordan bruttoutvalget på 70 000 personer er fordelt på postal og digital invitasjon, og svarprosent for hvert av utvalgene. Som tabellen viser, er svarprosenten lavest for utvalget som mottok undersøkelsen per post. Totalt er det 5 066 personer som har besvart undersøkelsen, som gir en samlet svarprosent på 7,24 prosent.

Alle utvalgsundersøkelser er beheftet med feilmarginer knyttet til statistisk usikkerhet som følge av at utvalget ikke er identisk med populasjonen. I denne undersøkelsen er basen 5 066 respondenter. Det gir en feilmargin på 0,6 til 1,4 prosent. Ved nedbrytninger på mindre grupper vil feilmarginene være noe større.

2.3 Spørsmålsformulering og svarskalaer

Spørreskjema består hovedsakelig av utsagnsspørsmål der respondentene skal ta stilling til et utsagn og besvare dette på en semantisk skala (for eksempel fra positiv til negativ, enig eller uenig osv.). Noen holdningsspørsmål er overordnet og formulert slik: «alt i alt, hva er din holdning til...». Andre er mer detaljerte og ber respondenten ta stilling til spesifikke grupper eller problemstillinger. I spørreskjema fikk respondenten oppgitt begrepsdefinisjoner, for eksempel av begreper som transperson, interkjønn og konverteringsterapi. Vi opplyser om dette når disse funnene diskuteres i rapporten, og viser til listen med begrepsdefinisjoner i kapittel 1.3.

Ved tolkning av spørsmål med en fempunktsskala kan tolkningen av midtpunktet («verken/eller») variere noe. Man kan for eksempel være delt i synet på et forhold der verken enig eller uenig er det naturlige svaret. Andre steder kan midtpunktet være et uttrykk for at man stiller seg mer nøytral til det det spørres om. Dette drøfter og kommenterer vi underveis i rapporten der det er aktuelt.

Spørreskjema som ble brukt i den første holdningsundersøkelsen om lhbt-tematikk i 2008, besto opprinnelig av 180 spørsmål. Over tid er undersøkelsen revidert og spørreskjema omtrent halvert. Foran hver gjennomføring, men særlig ved gjennomføringen i 2017, 2022 og 2026 er det gjort endringer i spørsmålsformuleringer og svarskalaer, og tematikker er lagt til eller tatt ut av undersøkelsen. I årets undersøkelse er det gjort endringer for å gjøre den enklere og mer effektiv å besvare for respondentene. Enkelte spørsmål er gjort om fra skalaspørsmål til flersvar, altså at respondenten kan krysse av for de svarene som passer fremfor å vurdere hvert enkelt forhold på en skala. Flere steder er det lagt til vet ikke-alternativ i svarskalaen, og noen steder er det lagt til «vil ikke svare». Enkelte spørsmål er fjernet siden sist undersøkelsen ble gjennomført i 2022, og enkelte nye spørsmål er kommet til, som spørsmålene i delkapittel 6.6 om synlighet for skeive i mediene. På de aller fleste spørsmålene er det grunnlag for å sammenligne resultater over tid. Enkelte steder er dette ikke mulig, og her er det heller ikke lagt inn grafer som viser utvikling over tid.

Undersøkelsen må fortsatt sies å være omfattende å svare på for respondentene. Median svartid er 15 minutter.

2.4 Analytisk tilnærming

Rapporten presenterer oversiktstall fra undersøkelsen, altså resultater for hele befolkningen samlet, og de er analysert med utgangspunkt i sentrale bakgrunnsfaktorer. Vi har utforsket samvariasjon og hvilke sosioøkonomiske og demografiske variabler som påvirker holdninger.

Nedenfor vises en liste over hvilke undergrupper vi kommenterer i rapporten, og hvordan disse er inndelt. Inndelingen av bakgrunnskjennetegn er hovedsakelig basert på svarene respondentene selv har gitt i spørreskjema. Det er også benyttet data fra Folkeregisteret for å konstruere noen av inndelingene, som folkeregistrert kjønn, alder, fødeland og kommunenummer som er brukt for å lage en variabel for geografisk sentralitet og kommunestørrelse.

- Folkeregistrert kjønn (kvinne/mann)
- Alder (under 30 år, 30-39 år, 40-49 år, 50-59 år, 60-69 år og 70 år +)

- Utdanningsnivå (grunnskole, videregående skole og fagskole, universitet og høyskole inntil 3 år, universitet og høyskole utover 3 år, annet)
- Sentralitetsklasse (klasse 1-2/høy sentralitet, klasse 3-4/middels sentralitet, klasse 5-6/lav sentralitet)
- Fylke
- Daglig aktivitet (elev/student, heltids- eller deltidsarbeid, trygdet, pensjonert, militærtjeneste, foreldrepermisjon, utenfor arbeidslivet, annet)
- Barn i husholdningen (ja, nei)
- Innvandrerbakgrunn (ja, nei, vil ikke svare)
- Fødeland (Norge, annet vestlig fødeland, ikke-vestlig fødeland)⁶
- Religiositet (troende, litt troende, ikke troende)⁷
- Kontakt med lhbt-personer (månedlig og oftere, sjeldnere enn månedlig, aldri, vil ikke svare)⁸

Driveranalyse

For å undersøke hvilke faktorer som har størst betydning for holdninger til lhbt-personer, er det blitt gjennomført en relativ viktighetsanalyse. Relativ viktighetsanalyse måler, slik navnet antyder, den relative viktigheten av forklaringsvariablene. Relativ viktighetsanalyse er et alternativ til vanlig multippel regresjonsanalyse som løser problemene med multikollinearitet (sammenheng mellom forklaringsvariabler) ved å gjøre om variablene til ikke-korrelerte variabler. En relativ viktighetsanalyse vil kunne si noe om hvor mye hver av forklaringsvariablene bidrar til å forklare variasjonen i den avhengige variabelen (holdninger til lhbt+-personer). Analysen vil derfor kunne si noe om den relative viktigheten *mellom* forklaringsvariablene, slik at man kan rangere hvor viktig hver faktor er, for å forklare holdninger.

Vi har bygget en analysemodell som primært tar utgangspunkt i sosiodemografiske forhold, men også atferd i form av kontakt med lhbt-personer. Forklaringsvariablene som er valgt er basert på teoretiske antagelser av hva som har betydning for holdninger til skeive, og de forskjellene som slår ut som signifikante i den deskriptive analysen. Variablene som er brukt i modellen er listet opp i tabell 3.

Tabell 3. Forklaringsvariabler brukt i analysemodellen.

Forklaringsvariabler
Kjønn
Alder
Utdanningsnivå
Arbeidsliv (elev/student/i jobb/pensjonert, militærtjeneste mot trygdet/utenfor arbeidslivet)
Sentralitet
Fylke (Agder og Rogaland mot resten av landet)
Fødeland (Norge / vestlig fødeland mot ikke-vestlig fødeland)
Barn i husholdningen (de som har barn mot de uten barn)
Religiositet
Kontakt med lhbt-personer

⁶ Inndeling er basert på SSBs standard for gruppering av land: <https://www.ssb.no/klass/klassifikasjoner/546>

⁷ Religiositet er basert på spørsmålet «Dersom du tenker på ditt forhold til religion, hvor vil du plassere deg selv?» med svars skala fra 1 (ikke troende) til 7 (troende), hvor verdiene 1-2 er omkodet til ikke troende, 3-5 til litt troende og 6-7 til troende. I rapporten er de som svarer verdiene 6-7 enkelte steder omtalt som «sterkt troende».

⁸ Hyppighet på kontakt er basert på spørsmålene om hvor ofte man snakker med/har kontakt med en person som er henholdsvis lesbisk jente/kvinne; homofil gutt/mann; bifil jente/kvinne; bifil gutt/mann og tilsvarende for transpersoner.

Variabelen *Fylke* er dummykodet, hvor Agder og Rogaland er sammenlignet med andre fylker. Dette er basert på at disse to fylkene gjennomgående skiller seg ut på de fleste spørsmål i undersøkelsen.

Videre har vi konstruert en dummyvariabel *Arbeidsliv* for å undersøke om utenforskap i betydningen å ikke være under utdanning eller i arbeid, har innvirkning på holdninger til lhbt-personer. Her har vi slått sammen de som er i jobb, under utdanning, militærtjeneste eller er pensjonert, og sammenlignet med de som er utenfor arbeidslivet eller på andre trygdeordninger enn pensjon.

En av forutsetningene for å forstå et årsak-virkning-forhold ved bruk av regresjon, er at det er den uavhengige variabelen (forklaringsvariabelen) som forklarer den avhengige variabelen, og ikke motsatt. Når det gjelder kontakt med lhbt-personer kan det være to retninger i årsak-virkning-forholdet: hvorvidt man selv har kontakt med lesbiske, homofile eller transpersoner kan forklare holdninger til skeive. Dersom man har omgang med en spesifikk gruppe i befolkningen, får man gjerne større forståelse eller aksept for gruppen. Men holdningen til skeive kan også forklare om man omgås skeive. Hvis man for eksempel er negativ til homofile, så unngår man også kontakt med homofile. Dersom årsak-virkning-forholdet er i sistnevnte retning, er ikke kontakt med skeive egnet å bruke som forklaringsvariabel i en regresjonsanalyse. Vi har likevel vurdert det slik at det er mest intuitivt å forstå årsak-virkning-forholdet som at kontakt med skeive påvirker holdning til skeive, for eksempel gjennom større aksept, forståelse eller et mer positivt inntrykk enn hvis man aldri har kontakt med gruppen.

I kapittel 7 har vi brukt to modeller om hva som forklarer holdninger til lhbt-personer

1. Holdninger til homofile/lesbiske (sammenslått)
2. Holdninger til transpersoner

Vi har slått sammen holdninger til homofile og holdninger til lesbiske basert på at totalfordelingen på disse to spørsmålene er omtrent lik, og at det er stor grad av overlapp mellom undergruppene. Vi har også testet modeller med homofile menn og lesbiske kvinner separat og ser at det er kun marginale forskjeller. De to variablene er derfor slått sammen til et snitt som blir brukt som den avhengige variabelen «holdninger til homofile og lesbiske». I rapporten er det ikke inkludert en egen driveranalyse om holdninger til bifile, da denne analysen viser omtrent det samme som analysen for lesbiske og homofile.

I analysen presenterer vi en viktighetsskåre (RW) som viser den enkelte forklaringsvariabelens relative bidrag til forklart varians. Dette bidraget kalles rå-skåre som re-skaleres slik at totalt bidrag summeres til 100. Den reskalerte skåren (viktighetsskåren) viser hvor viktig den enkelte forklaringsvariabel er for å forklare holdninger til skeive, sammenlignet med de andre forklaringsvariablene i analysen. En ser altså på det relative forholdet mellom forklaringsvariablene, og en viktighetsskåre på 20 kan derfor tolkes som dobbelt så viktig som 10.

2.5 Fremstilling i rapporten

Dataene er hovedsakelig presentert med deskriptive krysstabellsanalyser, og fremstilt i grafer og enkelte steder tabeller. I figurteksten over grafen står spørsmålet respondentene har tatt stilling til, og under grafen står skalaen som svarene fordeler seg på. I tekst beskriver vi resultatene med vekt på utvikling over tid og hvordan svarmønstrene varierer med ulike undergrupper. Alle tall i figurer er i prosent.

I noen tilfeller kan det avvike ett prosentpoeng mellom grafene som viser full skala og de sammenslåtte grafene. Dette skyldes avrunding av desimaler.

Tolkningen av resultatene er relativ, og vil for hvert spørsmål avhenge av resultatene for gruppene som sammenlignes med hverandre, og resultatene fra de tidligere rundene av undersøkelsen. I rapporten omtaler vi forskjeller kun dersom forskjellene er statistisk signifikante. Det vil si at dersom vi i tekst sier det er en forskjell, betyr det at forskjellen er statistisk signifikant på 0,05-nivå. Også i sammenligning av resultater over tid, er tallene signifikanstestet.

Utsagnene respondentene har tatt stilling til, er formulert i både positiv og negativ retning, og en høy skår kan derfor representere både positive og negative holdninger. I noen figurer vil en i hovedsak grønn søyle indikere at de fleste er enig i et *positivt* formulert utsagn, mens i andre tilfeller kan mye grønt vise til høy grad av enighet i en *negativt* formulert påstand.

Rapporten har fem analysekapitler. De fire første analysekapitlene har deskriptive analyser av funnene fra undersøkelsen. Kapitlene følger en nokså fast disposisjon: kapittelet innledes med en kort tekst som beskriver hvilke tematikker kapittelet tar for seg. Deretter presenteres resultatene temainndelt i underkapitler. Først omtales resultater fra årets undersøkelse for hele befolkningen samlet, der hele svarfordelingen vises i grafen. Deretter omtales endringer over tid, supplert de fleste steder med en graf som viser tidsserier. Noen spørsmål har tidsserier tilbake til 2008, mens andre har tidsserier tilbake til 2017 eller 2022. Dette fremkommer tydelig i grafen. I tidsseriegrafene har vi for å forenkle fremvisningen noe, slått sammen skala slik at denne viser for eksempel svært positiv og positiv sammenslått, og svært negativ og negativ sammenslått, i tillegg til midtpunktet verken positiv eller negativ. I tillegg vises svarkategorien vet ikke/har ingen mening om dette dersom det er en betydelig andel som har valgt dette svaralternativet. I enkelte delkapitler er det grafer som viser forskjeller i svar fordelt på kjønn og alder. Dette er gjort der det er særlig store forskjeller i undergrupper, eller der en graf underletter teksten og gjør det enklere for leseren å se hva som er funnene.

Kapittel 7 inneholder den tidligere omtalte driveranalysen som viser hvilke forhold som i størst grad forklarer forskjellen i holdninger til lhbt-personer.

3. HOLDNINGER TIL LHBT+-PERSONER

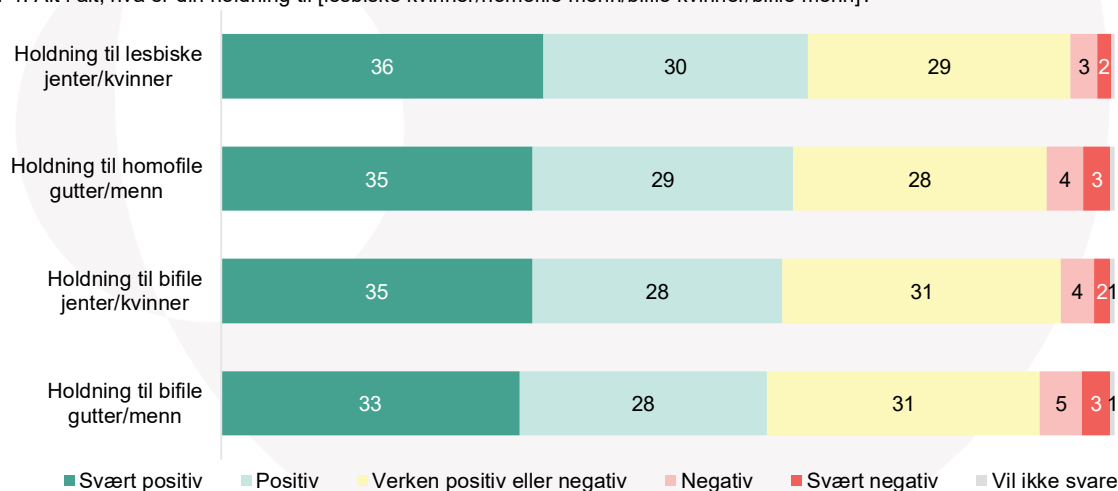
Dette første analysekapittelet viser resultater for spørsmålene i undersøkelsen som kartlegger befolkningens holdninger til lesbiske, homofile, bifile, transpersoner, skeive og andre personer som bryter med normer for kjønn og seksualitet. Først ser vi på svarene på de overordnede holdningsspørsmålene, og deretter på spørsmålene med negativt formulerte utsagn om lhbt-personer, som handler om ubehag og behov for å holde fysisk avstand. Kapittelet inneholder også oversikt over hvor mange i befolkningen som har kontakt med lhbt-personer. Til slutt i kapittelet oppsummerer vi hvilke sosioøkonomiske og demografiske kjennetegn som har størst betydning for forskjeller i holdninger, og hvilke undergrupper som primært driver de endringene vi ser i holdninger fra 2022 til 2026.

De overordnede holdningsspørsmålene ber respondentene vurdere «alt i alt» hvor positive eller negative de er til lhbt+-personer på en skala fra svært negativ til svært positiv, med midtpunktet «verken positiv eller negativ». I analysene er vi spesielt opptatt av andelen som svarer svært negativ eller negativ, og hvordan denne har endret seg over tid. Det er viktig å merke seg at det å svare verken positiv eller negativ ikke nødvendigvis betyr at man mangler en holdning. Det kan like gjerne være et uttrykk for at man ikke vurderer andre mennesker basert på seksuell orientering eller kjønnsidentitet. Dette er også et poeng flere respondenter selv trekker frem i det åpne kommentarfeltet i undersøkelsen.

3.1 Holdninger til lesbiske, homofile og bifile

Mellom 61 og 66 prosent av befolkningen er positive til lesbiske, homofile og bifile, og ytterligere 28-31 prosent svarer verken positiv eller negativ. Mellom 5 og 8 prosent oppgir negative holdninger.

Figur 1. Alt i alt, hva er din holdning til [lesbiske kvinner/homofile menn/bifile kvinner/bifile menn]?

Siden 2008 er andelen med negative holdninger til skeive omtrent halvert: den gang svarte for eksempel 16 prosent at de hadde negative holdninger til homofile menn, mot 7 prosent i 2026.

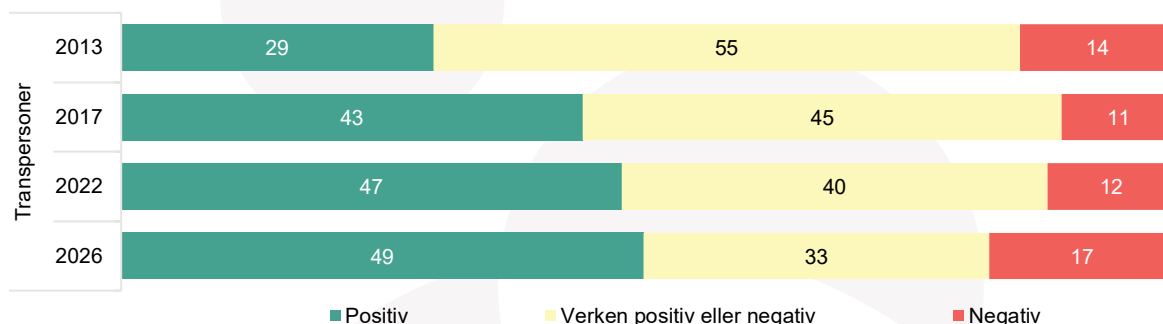
Som figur 2 viser, har andelen med negative holdninger falt jevnt fra 2008 til 2022. Fra 2022 til 2026 har den positive utviklingen stoppet opp, og andelen med negative holdninger holder seg på samme nivå som ved forrige måling.

Figur 3. Alt i alt, hva er din holdning til transpersoner?

Over tid har andelen på midten sunket, mens både positive og negative holdninger har økt. Holdningene til transpersoner er med andre ord noe mer polarisert. Én mulig forklaring på dette kan være økt offentlig oppmerksomhet om transrettigheter og kjønnsidentitet de siste årene.

Figur 4. Utvikling over tid i holdninger til transpersoner. Sammenslått skala.

Det er enda tydeligere gruppeforskjeller for holdninger til transpersoner enn for holdninger til homofile, lesbiske og bifile. 26 prosent blant menn er negative til transpersoner, mot 9 prosent blant kvinner. Andelen negative synker med alderen, med et unntak for dem over 70 år, der den er noe høyere igjen. Menn er imidlertid mer negative enn kvinner i alle aldersgrupper. Blant dem under 50 år er kjønnsforskjellen størst: 20 prosentpoeng flere menn enn kvinner er negative til transpersoner. I eldre aldersgrupper er forskjellen noe mindre, men fortsatt på 12–13 prosentpoeng. I delkapittel 3.9 utdyper vi mer om hvordan holdninger til lesbiske, homofile, bifile og transpersoner varierer med kjønn og alder.

3.3 Holdninger til kjønnsmangfold

I figur 5 vises befolkningens holdninger til ikke-binære (personer som opplever å ikke passe inn i kategoriene mann eller kvinne), personer som har skiftet kjønn og personer som noen ganger kler seg og oppfører seg som en av det andre kjønn. Mellom 15 og 23 prosent er negative til de ulike gruppene det er spurt om. Flest er negative til personer som ser på seg selv som *både* kvinne og mann, og personer som *verken* ser på seg selv som kvinne *eller* mann. 35–36 prosent er positive til disse gruppene, mens rundt 40 prosent velger midtpunktet.

Av de gruppene det er spurt om, er flest positive til personer som har skiftet kjønn, og deretter personer som noen ganger kler seg og oppfører seg som en av det andre kjønn.

Det er gjennomgående større andeler som svarer verken positiv eller negativ til disse gruppene enn for lesbiske, homofile, bifile og transpersoner. Dette kan tolkes på flere måter. Det kan være slik at den høyere midtpunkt-andelen henger sammen med lavere kjennskap til disse gruppene enn til lesbiske, homofile og bifile. Begrepene kan være vanskeligere å ta stilling til, og det er vanskeligere å danne seg en holdning til noe man ikke har et konkret bilde av. Midtpunktet kan derfor i større grad reflektere at man ikke vet hva man skal mene, snarere enn en gjennomtenkt holdning. Dette skiller seg fra midtpunktet på spørsmålene om lesbiske og homofile, der kjennskap er høyere og «verken positiv eller negativ» i større grad kan tolkes som en aktiv likegyldighet, altså at seksuell orientering ikke spiller noen rolle for hvordan man vurderer andre mennesker.

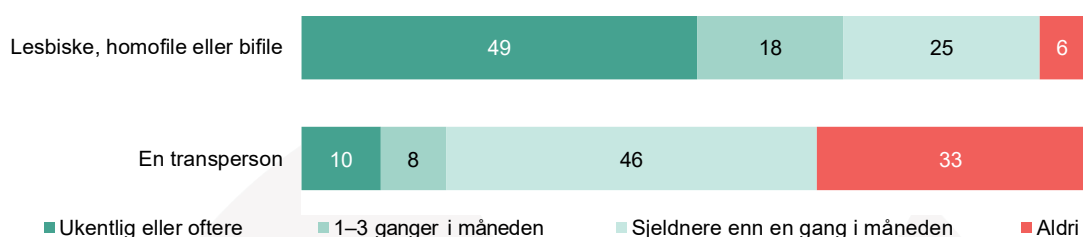
3.4 Kontakt og bekjentskap med skeive

Halvparten av befolkningen har kontakt med en lesbisk, homofil eller bifil person minst ukentlig. 43 prosent svarer månedlig eller sjeldnere. 6 prosent av befolkningen har aldri kontakt med lesbiske, homofile eller bifile.

I tidligere undersøkelser er det spurt om kontakt med lesbiske og homofile hver for seg, mens i 2026 er det spurt samlet om kontakt med lhb-personer. Til sammenligning var det i 2022 9 prosent som oppga at de aldri har kontakt med homofile og 11 prosent som aldri har kontakt med lesbiske.

Én av tre i befolkningen har aldri kontakt med en transperson. Nesten halvparten svarer sjeldnere enn én gang i måneden. Flere enn før oppgir at de snakker med eller har annen kontakt med transpersoner. Aldri-andelen har gått fra 44 prosent i 2022 til 33 prosent i 2026.

Figur 7. Hvor ofte snakker du med eller har annen kontakt med [lesbiske, homofile, bifile, transpersoner]?

Det er særlig alder og geografi som har sammenheng med hvor ofte man har kontakt med både lesbiske, homofile, bifile og transpersoner. Andelen som svarer sjelden eller aldri øker med alder, og den er lavest i Oslo og de mest sentrale kommunene. Ser vi på fylke, er det 41 prosent i Rogaland som aldri har kontakt med en transperson, mot 22 prosent i Oslo.

3.5 Negative holdninger til homofile og lesbiske

Figur 8 viser en rekke utsagn som skal fange opp holdninger til lesbiske og homofile. Utsagnene er formulert negativt, som betyr at jo større det røde feltet i figuren er, jo mer *uenig* er man i de negative utsagnene. Rød farge representerer altså her positive holdninger til gruppene det spørres om. De grønne feltene uttrykker støtte til de negative formuleringene om skeive, og representerer altså negative holdninger.

Formuleringene varierer i styrke. De mest direkte utsagnene uttrykker sterke negative følelsesmessige responser til homofile menn, lesbiske kvinner og transpersoner, med utsagn som «mannlig/kvinnelig homoseksualitet er perverst» og «når jeg tenker på homofile/lesbiske grøsser jeg». Et mindre direkte utsagn er «det ville være ubehagelig å dele garderobe med en jeg visste var homofil/lesbisk». Det siste utsagnet i grafen gjelder personer som har skiftet kjønn. Tilsvarende holdninger til transpersoner vises i delkapittel 3.6, figur 10.

Andelen som sier seg enige i de negative utsagnene om homofile og lesbiske varierer mellom 2 og 9 prosent. 9 prosent er enig i at mannlig homoseksualitet er perverst, mens bare 5 prosent sier det samme om kvinnelig homoseksualitet. 10 prosent grøsser når de tenker på personer som har skiftet kjønn.

er størst på de mest direkte negative utsagnene om transpersoner, der er andelen som er uenig er rundt 20 prosentpoeng *lavere* blant menn enn kvinner.

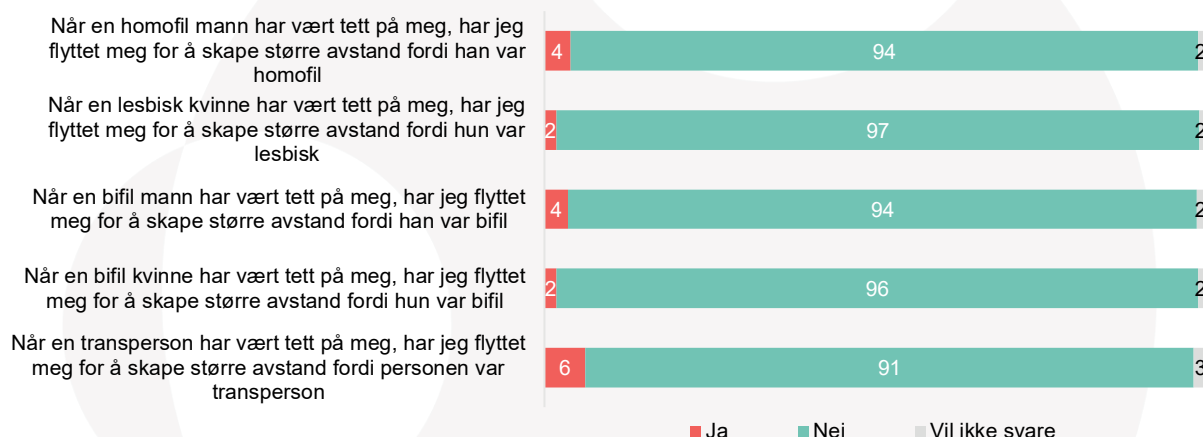
Menn under 30 år skiller seg ut med mer negative holdninger enn andre grupper. 21 prosent av menn i denne aldersgruppen er *helt* eller *litt* enig i at de grøsset når de tenker på transpersoner. 33 prosent er *helt* enig i at det ville vært ubehagelig å dele garderobe med en transperson.

3.7 Negative handlinger og reaksjoner mot lhbt-personer

Mellom 2 og 6 prosent av befolkningen har flyttet seg fysisk bort fra en lhbt-person de har vært i nærheten av. Det er altså små andeler i befolkningen som har gjort dette, men det er en økning i andelen som har flyttet seg fra en bifil mann eller en transperson sammenlignet med 2022. Grønt felt markerer andelen som *ikke* har tatt fysisk avstand, altså de som ikke har negative reaksjoner på å være fysisk nær en lhbt-person.

Å ta fysisk avstand til skeive skjer oftere blant menn enn kvinner, og oftere blant unge enn eldre. 14 prosent av menn under 30 år oppgir at de i løpet av det siste året har flyttet seg bort fra en transperson de var i nærheten av, mot 3 prosent blant unge kvinner. Unge menn er også noe mer tilbøyelige til ikke å svare på spørsmålet.

Figur 12. Har du i løpet av de siste 12 månedene gjort noe av følgende? Negative handlinger og reaksjoner.

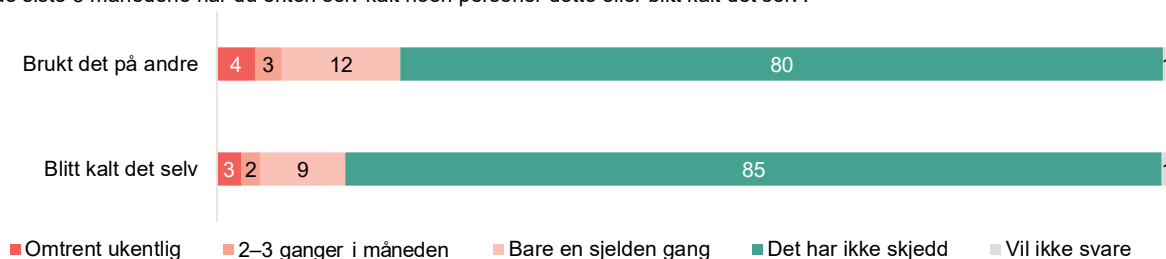

Undersøkelsen kartlegger også bruk av nedsettende kallenavn som «homo», «lesbe», «soper» og «transe», både om man har brukt slike ord om andre, og om man selv har blitt kalt det, de siste tre månedene. Spørsmålet er stilt i 2017 og 2022-undersøkelsene, men i 2026 er ordet «transe» inkludert som et av eksempelordene i spørsmålet. I tillegg ble det presisert at spørsmålet gjelder bruk av disse kallenavnene *i negativ forstand*.

5 prosent av befolkningen opplever å bli kalt slike ting månedlig eller oftere og 9 prosent en sjelden gang. Noe fler enn i 2022 svarer at dette bare skjer en sjelden gang. Ellers er svarene omtrent på samme nivå som i 2022.

Flere oppgir å ha brukt slike ord om andre enn å ha blitt utsatt for det selv: 7 prosent har gjort det minst månedlig og 12 prosent en sjelden gang. Andelen som svarer at de ikke har brukt slike ord er 7 prosentpoeng høyere enn i 2022. Denne endringen kan skyldes at spørsmålet presiserer at bruken av kallenavn skal være gjort på en nedsettende måte.

Figur 13. Noen bruker kallenavn som «homo», «lesbe», «soper», «transe» i nedsettende forstand. Hvor mange ganger i løpet av de siste 3 månedene har du enten selv kalt noen personer dette eller blitt kalt det selv?

Menn oppgir langt oftere enn kvinner både å bruke slike kallenavn og bli utsatt for dem. Blant menn under 30 år bruker 18 prosent slike nedsettende kallenavn om andre ukentlig, mens 58 prosent oppgir at det ikke har skjedd. På den andre siden har 23 prosent av unge menn under 30 år selv blitt kalt slike ting det siste kvartalet, og 14 prosent har opplevd det ukentlig.

3.8 Vurderingsgrunnlag for egne holdninger til lesbiske og homofile

I undersøkelsen er det stilt et spørsmål for å kartlegge hva som ligger til grunn for respondentenes vurdering når det gjelder holdninger til lesbiske, homofile, bifile og beslektede tema. Spørsmålet er formulert slik «alt i alt, når jeg svarer på spørsmål om kvinnelig og mannlig homoseksualitet, er jeg spesielt opptatt av...», og så følger syv grunner (se figur 14). I figuren viser de grønne stolpene tallene for hele befolkningen samlet, og den blå stolpen viser hvordan den gruppen som er negative til lesbiske og homofile svarer.

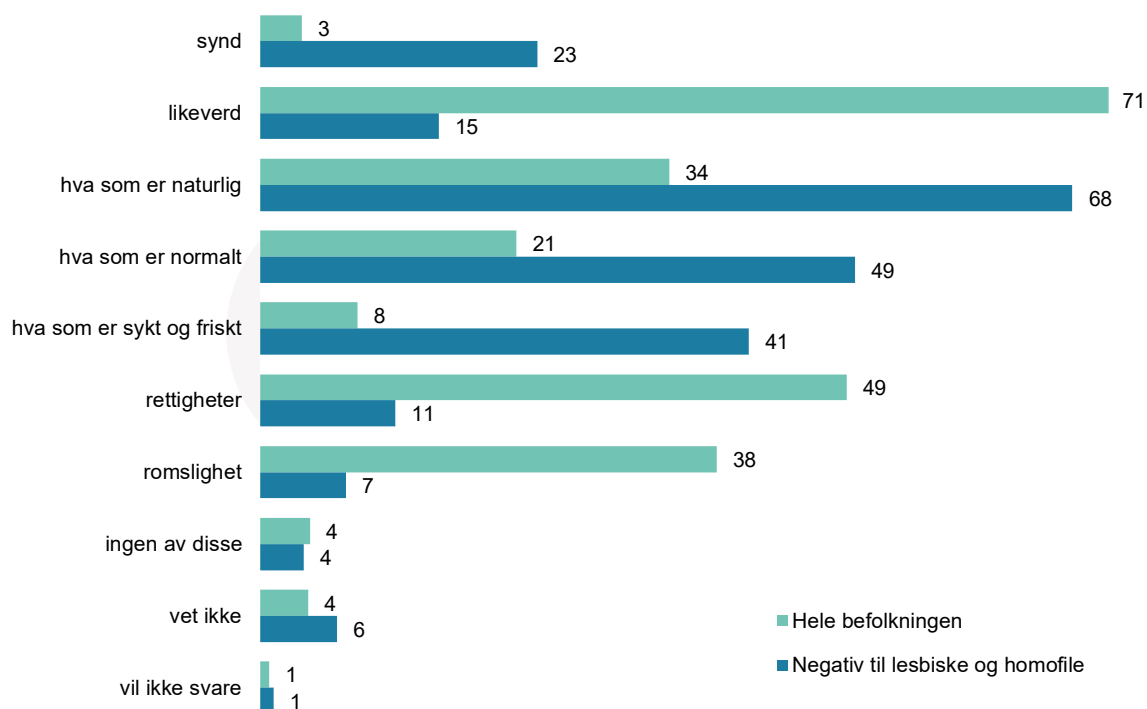
Flest svarer at de er opptatt av *likeverd* når de svarer på spørsmål om kvinnelig og mannlig homoseksualitet, mens om lag halvparten er opptatt av *rettigheter*. En stor andel er også opptatt av *romslighet* når de svarer på spørsmål om homoseksualitet.

34 prosent vektlegger *hva som er naturlig*, mens 21 prosent vektlegger *hva som er normalt*. Hva som defineres som naturlig og normalt vil være en subjektiv vurdering hos den enkelte, men det er mer vanlig å vektlegge disse to faktorene blant de som er negative til lesbiske og homofile enn blant de som er positive.

Det er relativt uvanlig å vektlegge *hva som er sykt og friskt* og *synd* når en svarer på spørsmål om homoseksualitet, og det er i all hovedsak de som er negative til lesbiske og homofile som er opptatt av dette.

Ser man kun på de som er negative til lesbiske kvinner og/eller homofile menn, ser vi at det er mest vanlig å vektlegge *hva som er naturlig*, *hva som er normalt* og *hva som er sykt og friskt*. Det er også langt mer vanlig å vektlegge *synd* blant de som er negative til lesbiske og homofile sammenlignet med resten av befolkningen

Figur 14. Alt i alt, når du svarer på spørsmål om kvinnelig og mannlig homoseksualitet, er du spesielt opptatt av...

3.9 Gruppeforskjeller for spørsmålene om lhbt+-personer

Så langt i kapittelet har vi presentert resultater for de overordnede holdningsspørsmålene, og underveis kommentert hvilke undergrupper som skiller seg ut på de enkelte temaene. I det følgende ser vi nærmere på de mest sentrale bakgrunnsvariablene i datamaterialet samlet. Formålet er å gi et helhetlig bilde av hvordan holdninger til lhbt+-personer varierer på tvers av grupper. Vi omtaler hovedsakelig mønstre der det er tydelige forskjeller mellom undergrupper, og går ikke systematisk gjennom alle variabler for hvert enkelt spørsmål. Variablene som kommenteres er kjønn, kjønn krysset med alder, kontakt med lhbt-personer, religiøsitet, geografi, utdanning, fødeland og hvordan personer som har barn svarer sammenlignet med de som ikke har barn. I omtalen varierer vi begrepsbruken mellom lhbt+-personer og termen skeive, som her er brukt som et synonym til lhbt+.

Kjønn

Gjennomgående er menn mindre positive til skeive enn kvinner. Menn svarer oftere verken positiv eller negativ, men oppgir også i større grad negative holdninger. Kjønnsforskjellen er størst når det gjelder holdninger til transpersoner, ikke-binære, personer som har skiftet kjønn og personer som oppfører seg som det andre kjønn.

Dette gjenspeiles i flere enkeltspørsmål: klart flere menn enn kvinner oppgir at de grøsser ved tanken på en transperson eller noen som har skiftet kjønn, at de føler ubehag med å dele garderobe med en transperson, eller at de har flyttet seg for å skape avstand til en transperson.

Det er også en tydelig kjønnsforskjell i synet på mannlig homoseksualitet – menn er langt oftere enige i at dette er perverst. En tilsvarende forskjell ser vi ikke når det gjelder synet på kvinnelig homoseksualitet. I tillegg bruker menn oftere nedsettende kallenavn om skeive.

Kjønn og alder

Eldre er generelt mindre positive til lhbt+-personer enn yngre, men bildet blir mer nyansert når vi ser på kjønn og alder samtidig. Den viktigste tendensen er at unge menn har mer polariserte holdninger

enn eldre menn: andelen som er negative er høyere blant menn under 30, men det samme gjelder andelen som er positive. Dette henger sammen med at færre unge menn velger midtpunktet verken positiv eller negativ.

Polariseringsmønsteret blant yngre menn er særlig tydelig i holdninger til transpersoner og kjønnsminoriteter. Blant menn under 30 er andelen negative til transpersoner, ikke-binære og personer som har skiftet kjønn høyest, men andelen positive er også høyest i denne gruppen. Til sammenligning er andelen positive lavest blant menn 70 år og eldre. Blant kvinner ser vi en svak tilsvarende tendens, men langt mindre uttalt.

Det polariserte holdningsmønsteret blant unge menn gjenspeiles også i enkeltspørsmålene. Andelen som sier det ville vært ubehagelig å sitte ved siden av en transperson, og som oppgir at de grøsser ved tanken på transpersoner, er høyest blant menn under 30 og synker deretter med alder. Det er ingen tilsvarende aldersforskjell blant kvinner for disse spørsmålene. Ubehag ved å dele garderobe med en transperson er mest utbredt blant menn under 40. Her ser vi imidlertid en tilsvarende aldersforskjell også blant kvinner.

Blant kvinner under 40 er det mer vanlig enn blant eldre kvinner å være negative til personer som ser på seg selv som både kvinne og mann. Her ser vi noe av den samme polariseringstendensen som blant menn under 40, men i mindre grad.

Menn under 40 skiller seg også ut når det gjelder negative handlinger: det er særlig i denne gruppen vi finner de som har flyttet seg for å skape avstand til en transperson, og de som har brukt nedsettende kallenavn om skeive.

Kontakt med lhbt-personer

Kontakt med lhbt-personer henger tydelig sammen med holdninger: de som aldri er i kontakt med skeive skiller seg klart ut som den mest negative gruppen. Forskjellen er størst når det gjelder holdninger til homofile menn, bifile menn, transpersoner, ikke-binære og personer som oppfører seg som det andre kjønn. Denne gruppen er klart mer negative til homofile og bifile menn enn til lesbiske og bifile kvinner.

Mangel på kontakt gir også størst utslag på de mest negativt ladede spørsmålene: det er i denne gruppen vi finner den høyeste andelen som synes mannlig homoseksualitet er perverst, som grøsser ved tanken på homofile menn, transpersoner eller personer som har skiftet kjønn, og som har flyttet seg for å skape avstand til homofile menn, bifile menn eller transpersoner.

Religiøsitet

Religiøsitet har også stor betydning for holdninger til lhbt+-personer, og forskjellen mellom sterkt troende og ikke-troende er konsistent på tvers av alle holdningsspørsmålene i kapittelet. Sterkt troende skiller seg ut med klart mer negative holdninger til lhbt-personer, ikke-binære og personer som kler seg som det andre kjønn, og forskjellen er relativt jevn på tvers av de ulike gruppene. Størst er avstanden mellom sterkt troende og ikke-troende på utsagnene om at mannlig og kvinnelig homoseksualitet er perverst, og på andelen som grøsser ved tanken på homofile menn.

Geografi

Oslo-befolkningen er klart mer positive til skeive enn resten av landet, mens negative holdninger er mest utbredt i Rogaland, Agder og Telemark. Forskjellene er størst når det gjelder holdninger til transpersoner og ikke-binære – særlig andelen som grøsser ved tanken på transpersoner og personer som har skiftet kjønn, og andelen som føler ubehag ved å dele garderobe med en transperson, er markant høyere i Rogaland, Agder og Telemark enn i resten av landet.

Det er også en viss forskjell mellom mer og mindre sentrale kommuner, hvor de mest sentrale har mer positive holdninger. Denne sammenhengen er imidlertid svakere enn de geografiske forskjellene beskrevet ovenfor.

Fødeland

Personer født i ikke-vestlige land skiller seg gjennomgående ut med mer negative holdninger til skeive. Forskjellen er tydeligst for holdninger til homofile menn og personer som har skiftet kjønn, og det er også klart mer vanlig i denne gruppen å være enig i at mannlig og kvinnelig homoseksualitet er perverst.

Utdanning

Personer med høyere utdanning er mer positive til lhbt+-personer enn de uten. Forskjellen er tydeligst i holdninger til transpersoner og ikke-binære, og det er også mer vanlig blant de uten høyere utdanning å grøsse ved tanken på transpersoner og personer som har skiftet kjønn. Forskjellene mellom de med og uten høyere utdanning er imidlertid ikke like store som andre gruppeforskjeller omtalt ovenfor.

For holdninger til transpersoner er bildet noe annerledes: andelen som oppgir negative holdninger skiller seg ikke fra de øvrige gruppene, men personer med ikke-vestlig fødeland svarer oftere verken positiv eller negativ – og er i større grad enige i at det ville vært ubehagelig å sitte ved siden av en transperson.

3.10 Hvilke grupper har endret holdninger siden 2022

Befolkningens holdninger til lhbt+-personer har endret seg siden 2022, men utviklingen er ikke entydig. Når vi ser på befolkningen totalt sett, er holdningene blitt mer negative fra 2022 til 2026. Sagt på en annen måte har en langvarig trend i retning mer positive holdninger stagnert eller stoppet opp. Det er imidlertid først når vi bryter ned tallene på undergrupper at det blir tydeligere hvem som driver denne utviklingen, og i hvilken retning. I det følgende ser vi spesifikt på kjønn og alder, og kommenterer særlig kvinner og menn under 30 år, menn 30-39 år og de over 70 år.

Når vi bryter ned endringene på kjønn og alder, ser vi at det er menn 30–39 år som i størst grad driver den negative utviklingen siden 2022. Denne gruppen er blitt klart mer negative til transpersoner, personer som har skiftet kjønn, ikke-binære og personer som oppfører seg som det andre kjønn. De er også blitt mer skeptiske til homofile, lesbiske og bifile, og mer negative til Pride-markeringen. Det er særlig andelen som mener Pride tar for mye plass som har økt. Blant kvinner 30–39 år ser vi en tilsvarende, men svakere, utvikling.

Også blant de under 30 år har holdningene beveget seg i negativ retning, men mønsteret er forskjellig for kvinner og menn. Unge kvinner er blitt mer negative til transpersoner, Pride-markeringen og personer som bryter med tradisjonelle kjønnsnormer. Unge menn er blitt mer negative til juridisk kjønnsendring og innføring av en tredje kjønnskategori, og de er blitt mer polariserte i synet på transpersoner ved at færre sier de er verken positive eller negative. Begge grupper oppgir i større grad ubehag ved å sitte ved siden av eller dele garderobe med en transperson.

Aldersgruppen 70 år og eldre har beveget seg i positiv retning: både kvinner og menn i denne gruppen er blitt mer positive til homofile menn og transpersoner, og menn 70+ er også mer åpne for juridisk kjønnsendring og en tredje kjønnskategori. Denne gruppen er imidlertid også blitt mer skeptiske til Pride-markeringen.

4. SAMLIV, FAMILIE OG FORELDRESKAP

Dette kapittelet handler om holdninger til samliv og foreldreskap for skeive – fra det å leve sammen som likekjønnet par, til spørsmål om fosterforeldreskap, adopsjon, reproduksjonsteknologi og surrogati. Enkelte spørsmål gjelder reproduksjonsteknologi generelt, altså hvilke holdninger befolkningen har til assistert befruktning, eggdonasjon og surrogati uten at de er eksplisitt knyttet til skeive. Temaene er inkludert fordi slike ordninger spiller en særlig rolle for likekjønnede par, som i større grad enn heterofile par er avhengige av assisterte veier til foreldreskap.

4.1 Samliv for likekjønnede par

Det store flertallet i befolkningen synes det er greit at to personer av samme kjønn lever sammen. Kun 5 prosent svarer at det i ganske eller svært liten grad er greit. Som et referansespørsmål er det fra 2022 også spurt om heterofilt samboerskap: 2 prosent svarer at det i ganske liten eller svært liten grad er greit. Aksepten for begge samlivsformer er med andre ord høy, og forskjellene i svar er små.

Figur 15. I hvilken grad mener du det er greit [samboerskap for heterofile par / samliv for likekjønnede]?

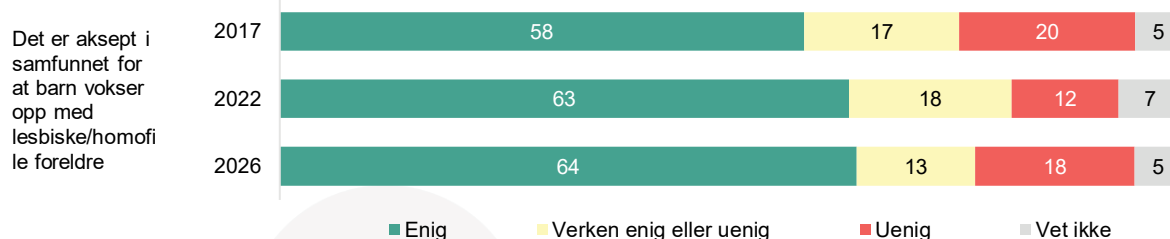
Holdningene til likekjønnede par som lever sammen har utviklet seg mye siden 2008.⁹ Den gang svarte 70 prosent at de i svært eller ganske stor grad synes dette er greit, mot 85 prosent i 2026. Andelen som svarer at dette i svært stor grad er greit, har økt fra 66 prosent i 2022 til 78 prosent i 2026.

Også for heterofilt samboerskap ser vi en tilsvarende endring siden 2022. Endringen består også her i at en større andel svarer at dette i *svært stor grad* er greit: andelen har økt fra 78 til 86 prosent.

Når det gjelder samliv for likekjønnede, har kvinner mer positive holdninger enn menn. Andelen som synes dette er greit er også synkende med økende alder. Blant de som er sterkt troende, er andelen som synes homofilt samliv er greit vesentlig lavere enn blant de ikke-troende (62 prosent mot 93 prosent). Personer bosatt i Oslo og de mest sentrale kommunene og de som ofte har kontakt med skeive, svarer i større grad at homofilt samliv er greit.

⁹ I 2022 og 2026 har vi brukt ordlyden «greit» i stedet for «i orden». Vi vurderer at dette ikke har endret hvordan respondentene oppfatter spørsmålet, og at man trygt kan sammenligne resultater over tid.

Figur 20. Utvikling over tid i samfunnets holdninger til likekjønnet foreldreskap. Sammenslått skala.

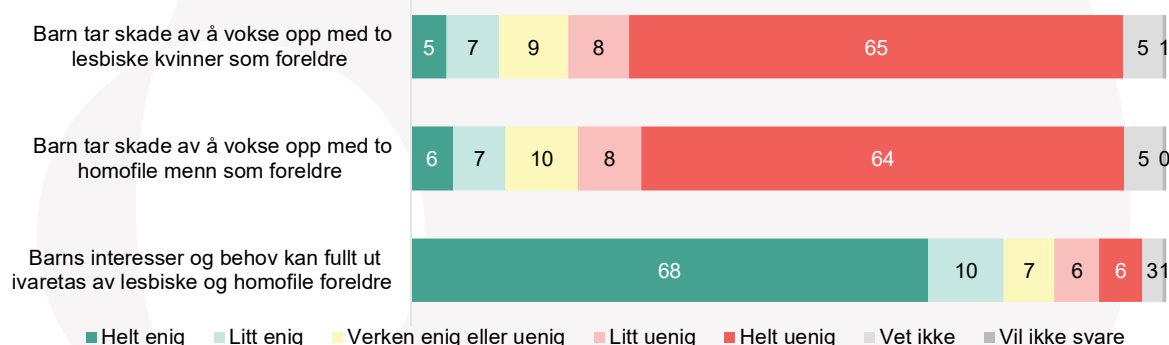
Menn er i noe mindre grad enige i utsagnet enn kvinner. Ser vi på alder og kjønn samlet, er det kvinner mellom 30 og 60 år som i størst grad er enige, mens menn fra 50 år og oppover er minst enige.

Barn i skeive familier

Flere spørsmål i undersøkelsen handler om hvordan befolkningen ser på barn som vokser opp med skeive foreldre. 12 og 13 prosent av befolkningen er enig i at barn tar skade av å vokse opp med henholdsvis to lesbiske og to homofile foreldre. 64-65 prosent er helt uenig, og samlet sett er 73 prosent uenig i påstanden. 5 prosent svarer vet ikke.

Svarmønsteret er relativt likt for den siste påstanden, at barns interesser og behov fullt ut kan ivaretas av lesbiske og homofile foreldre. Denne påstanden er formulert positivt, og svarfordelingen sees derfor motsatt i grafen under. 68 prosent av befolkningen er helt enige i at lesbiske og homofile foreldre kan ivareta barns interesser og behov. 6 prosent er helt uenig.

Figur 21. Hva er din mening om følgende påstander som handler om barns interesser og behov?

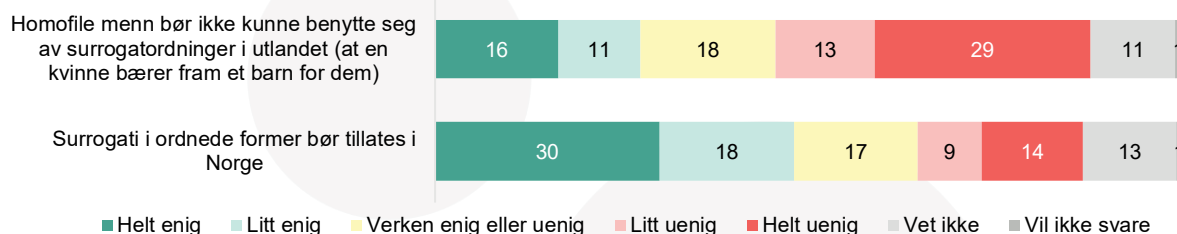
Holdningene har tydelig beveget seg siden 2008. Andelen som mener at barn tar skade av å vokse opp med to lesbiske kvinner som foreldre har falt fra 17 prosent i 2008 til 12 prosent i 2026, mens uenig-andelen har steget fra 54 prosent til 74 prosent. Færre svarer nå verken enig eller uenig, noe som tyder på at flere har dannet seg en klar mening. Mønsteret er det samme for spørsmålet om to homofile menn som foreldre.

Merk likevel det gjennomgående mønsteret at trenden snur fra 2022-målingen til årets måling. Siden 2022 er det færre som velger midtpunktet verken enig eller uenig, og flere som svarer enten enig eller uenig. Andelen som svarer vet ikke er også synkende over tid. Dette føyer seg inn i mønsteret beskrevet flere steder i rapporten, at flere tar stilling til holdningsspørsmål om lhbt+-tematikk, og at det er økning både i positive og negative holdninger.

uenige – og støtter altså homofile menns rett til å benytte surrogati. 27 prosent er imot. Nesten én av fem har ikke tatt klar stilling, og 11 prosent er usikre.

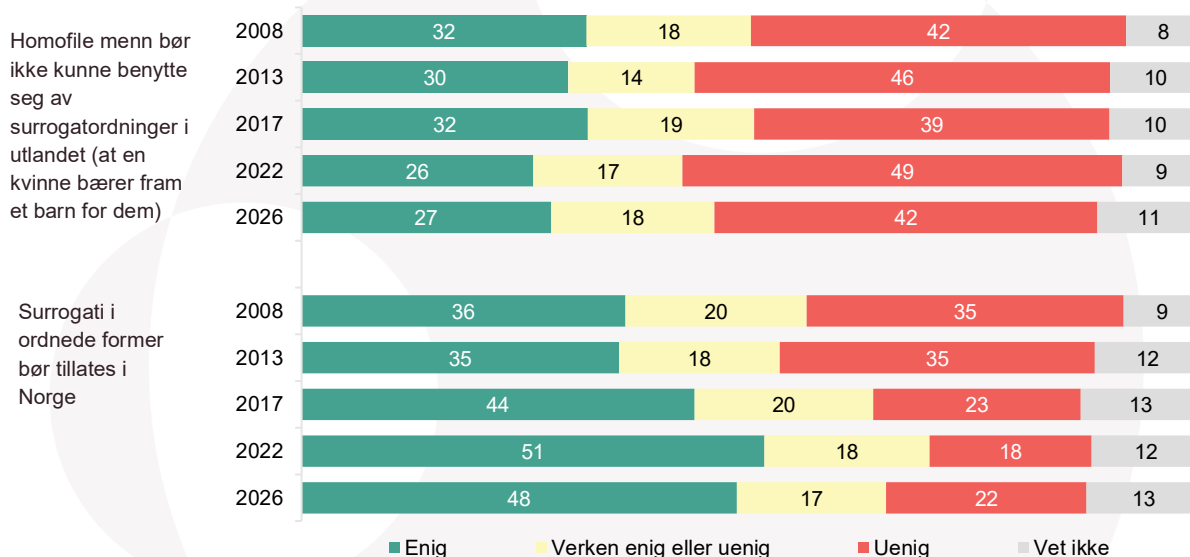
Omtrent halvparten av befolkningen mener surrogati bør tillates i Norge. 23 prosent er uenig. En del velger enten midtpunktet, som her kan være et uttrykk for at man ikke tar klar stilling, eller svarer vet ikke.

Figur 30. Hva er din mening om disse påstandene [surrogati]?

Støtten til at surrogati bør tillates i Norge har økt fra 36 prosent i 2008 til 48 prosent i 2026, men falt med 3 prosentpoeng fra 2022 til 2026. Nedgangen er statistisk signifikant og følger samme mønster som flere andre spørsmål i undersøkelsen. Både andelen enige og andelen uenige har økt noe.

Figur 31. Utvikling over tid i holdninger til surrogati. Sammenslått skala.

I spørsmålet om surrogati i Norge består kjønnsforskjellene i at menn fordeler seg mer jevnt utover svarskalaen enn kvinner. Et flertall av kvinner (52 prosent) er enig i at surrogati bør tillates, mot 44 prosent blant menn, og flere menn enn kvinner velger de andre svaralternativene. Forskjellene er ikke store, men statistisk signifikante. I spørsmålet om homofiles rett til å benytte surrogati, er det klarere kjønnsforskjeller. Like mange menn og kvinner er usikre eller svarer midtpunktet, mens menn i mindre grad støtter at homofile bør kunne benytte surrogati (det vil si sier seg enig i utsagnet).

Tilslutningen til at homofile skal kunne benytte utenlandsk surrogati er synkende med økende alder.

at de færreste er helt heterofile eller helt homofile/lesbiske, mens det ikke er tydelige aldersforskjeller blant menn i synet på om det finnes kun to kjønn. Blant kvinner er de under 60 år gjennomgående mer åpne på alle tre utsagnene enn eldre kvinner.

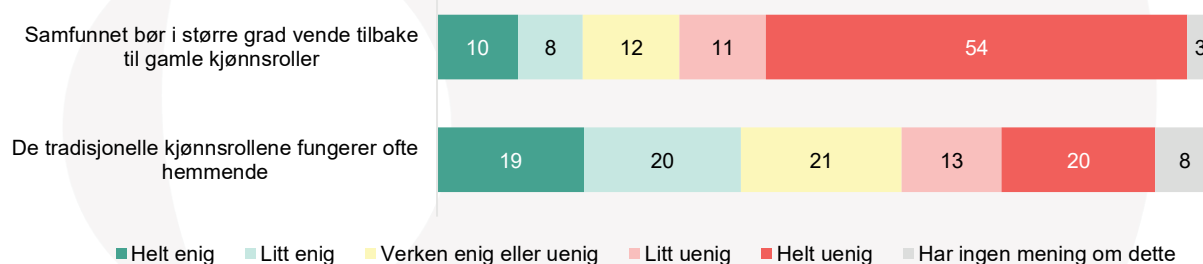
Personer som aldri er i kontakt med lhbt-personer skiller seg mest fra øvrige grupper: kun henholdsvis 18 og 22 prosent er enige i at de færreste er helt heterofile eller homofile/lesbiske og at homoseksualitet er like naturlig som heteroseksualitet, og et klart flertall mener det kun finnes to måter å oppfatte eget kjønn på.

Sterkt troende skiller seg fra ikke-troende på alle tre utsagnene, og forskjellen er særlig stor når det gjelder synet på om homoseksualitet er like naturlig som heteroseksualitet. Personer med ikke-vestlig fødeland er mindre åpne enn norskfødte og personer med vestlig fødeland, særlig på spørsmålet om homoseksualitet er like naturlig som heteroseksualitet. Høyere utdanning, bosted i sentrale kommuner og det å ikke ha barn henger også sammen med mer åpne holdninger på alle tre utsagnene. Geografisk er andelen som mener det kun finnes to kjønn høyest i Rogaland og Buskerud og lavest i Oslo, Troms og Trøndelag, mens synet på homoseksualitet som naturlig er mest utbredt i Oslo og minst utbredt i Rogaland, Agder og Telemark.

5.3 Tradisjonelle kjønnsroller

Figur 36 viser befolkningens holdninger til tradisjonelle kjønnsroller. 18 prosent mener at samfunnet i større grad bør vende tilbake til gamle kjønnsroller. Flertallet er imidlertid uenige. Befolkningen er mer delt i synet på om de tradisjonelle kjønnsrollene fungerer hemmende. Omtrent 40 prosent er enig i at tradisjonelle kjønnsroller fungerer hemmende, mens 33 prosent er uenig. En nokså stor andel er verken enig eller uenig.

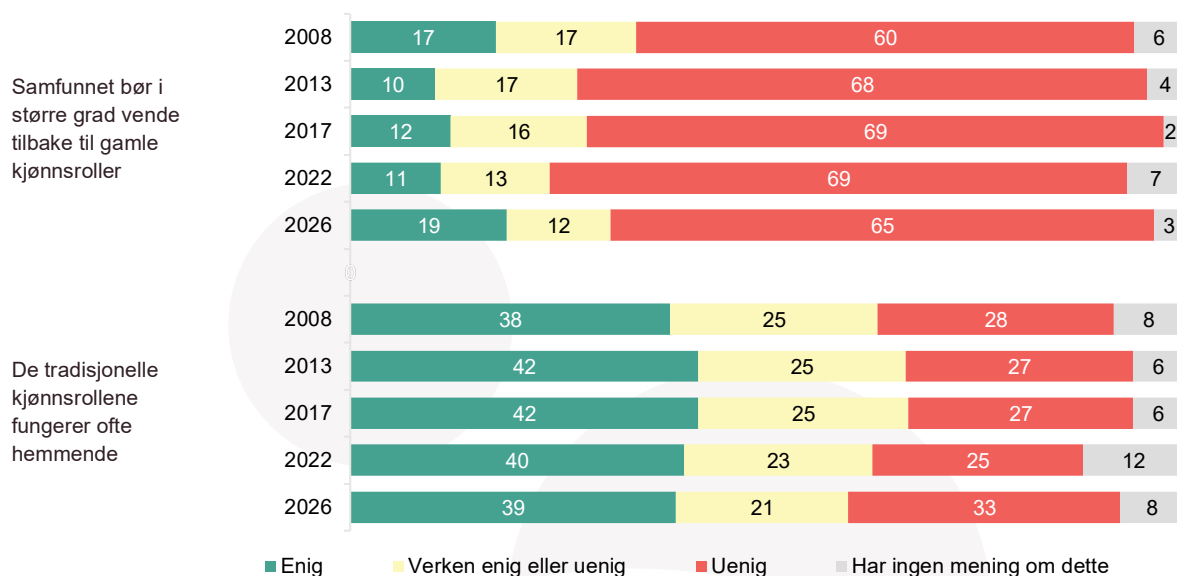
Figur 36. Hvordan stiller du deg til følgende utsagn [tradisjonelle kjønnsroller]?

Synet på tradisjonelle kjønnsroller har endret seg over tid. Det er imidlertid verdt å merke seg at hva den enkelte legger i «gamle kjønnsroller» ikke er gitt, begrepet kan forstås ulikt av ulike respondenter, og betydningen av det kan også ha forandret seg i perioden undersøkelsen har vært gjennomført, fra 2008 til i dag. Tidsseriene bør derfor tolkes med dette forbeholdet.

Vi ser likevel en tendens til at befolkningen har blitt noe mer konservativ i synet på kjønnsroller de siste årene. Andelen enige i at samfunnet bør vende tilbake til gamle kjønnsroller økte etter å ha ligget stabilt gjennom målingene i 2013, 2017 og 2022 – og etter et tydelig fall fra 2008 til 2013. I tråd med dette mønsteret er det også blitt mer vanlig å være uenig i at tradisjonelle kjønnsroller fungerer hemmende.

Figur 37. Utvikling over tid i holdninger til tradisjonelle kjønnsroller. Sammenslått skala.

Det er tydelige kjønn- og aldersforskjeller i vurderingen av tradisjonelle kjønnsroller. Menn er gjennomgående i langt større grad enn kvinner enig i at samfunnet bør vende tilbake til gamle kjønnsroller, og i langt større grad uenig i at tradisjonelle kjønnsroller fungerer hemmende. Ser vi på alder og kjønn samlet, finner vi at 31 prosent av menn under 30 år mener at samfunnet i større grad bør vende tilbake til gamle kjønnsroller. Blant kvinner under 30 år er andelen 12 prosent.

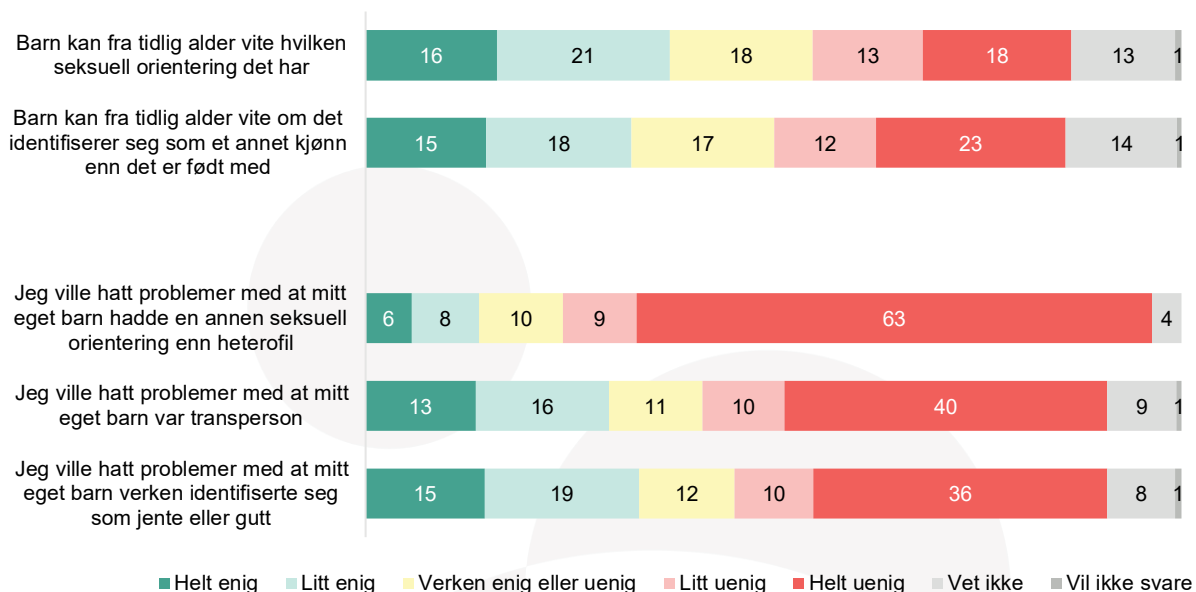
Mens 13 prosent i Oslo mener vi bør vende tilbake til tradisjonelle kjønnsroller, mener 25-27 prosent i de fire i fylkene Rogaland, Buskerud og Agder det samme. Religiøs tro spiller også inn, og blant troende er mer enn en tredjedel enig i at samfunnet bør vende tilbake til gamle kjønnsroller.

5.4 Holdninger til seksuell orientering, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk hos barn

Befolkningen er delt når det gjelder spørsmålet om barn fra tidlig alder kan vite hvilken seksuell orientering de har. Det er flere som tror barn kan vite dette fra tidlig alder, enn som ikke tror det, men forskjellene er små. En del svarer verken eller og vet ikke. Når det gjelder tema barn og kjønnsinkongruens, det vil si opplevd uoverensstemmelse mellom kjønnsidentitet og fødselskjønn, er befolkningen også nokså delt. 35 prosent er uenig i at barn fra tidlig alder kan vite om det identifiserer seg med et annet kjønn enn det er født med. Omtrent like mange er enige.

De færreste ville hatt problemer med at sitt eget barn hadde en annen seksuell orientering enn heterofil. 14 prosent svarer imidlertid at de ville hatt problemer med dette. For spørsmålet om å ha et eget barn som er transperson, er befolkningen mer delt. Halve befolkningen ville ikke sett dette som et problem, mens 29 prosent ville synes det var problematisk. Flere svarer vet ikke når spørsmålet gjelder transperson enn når det gjelder annen seksuell orientering enn heterofil. Av de forholdene det er spurt om, er det flest som ville hatt problemer med å få et barn som verken identifiserte seg som jente eller gutt.

Figur 38. Hvor enig eller uenig er du i følgende utsagn [holdninger til seksuell orientering, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk hos barn]?

Spørsmålene ble første gang stilt i 2022, men den gang var ikke «vet ikke» med som svaralternativ. Som vist i figur 38, svarer 13-14 prosent av befolkningen vet ikke på spørsmål om barn fra tidlig alder kan vite egen seksuell orientering eller om det identifiserer seg som et annet kjønn. Endringen i svarmønster fra 2022 til 2026 handler i stor grad om at flere velger å svare at de er usikre. Samtidig er det langt flere som er *helt* uenige i at barn fra tidlig alder kan vite hvilken seksuell orientering eller kjønnsidentitet de har. I 2022 var 12 prosent helt uenige, mot 23 prosent i 2026.

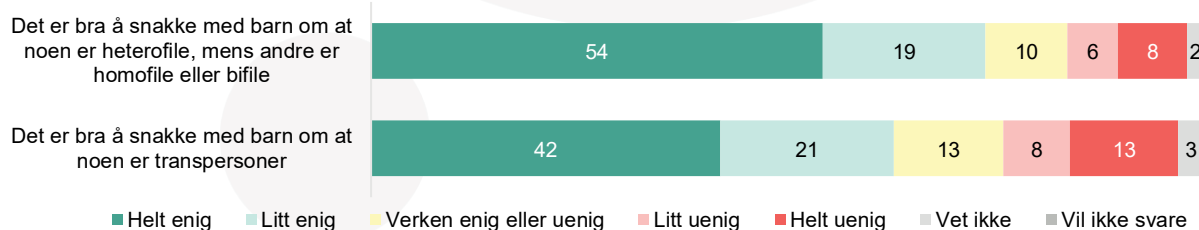
Kvinner mener i større grad enn menn at barn kan ha bevissthet om egen seksuell orientering og kjønnsidentitet tidlig i livet. Vi ser også at de som selv ikke har barn i litt større grad tror barn kan vite dette tidlig i livet. Troende personer og de som sjelden eller aldri har kontakt med lhbt-personer, er i langt mindre grad enig i utsagnene om at barn tidlig kan ha bevissthet rundt disse temaene.

5.5 Samtale med barn om skeiv tematikk

Årets undersøkelse inkluderer for første gang spørsmål om det å snakke om skeiv tematikk med barn. Et klart flertall, 73 prosent, mener det er bra å snakke med barn om at noen er heterofile, mens andre er homofile eller bifile. 54 prosent av befolkningen er *helt* enige i at dette er bra, og 19 prosent er *litt* enige. 14 prosent er uenige.

Støtten er noe mindre når det gjelder å snakke med barn om at noen er transpersoner: 63 prosent er enige, og 21 prosent er uenige.

Figur 39. Hvor enig eller uenig er du i følgende utsagn [snakke med barn om skeiv tematikk]?

Når vi ser på ulike undergrupper, er støtten jevnt over nokså høy til åpenhet og samtale med barn om skeiv tematikk. Mer enn halvparten er enig i utsagnene i alle undergrupper. Svarene varierer imidlertid noe mellom grupper, og ser vi på kjønn og alder er ytterpunktene kvinner i førtiårene (91 prosent er enige) og menn over 70 år (60 prosent er enige). Den største forskjellen finner vi likevel mellom dem som har kontakt med lhbt-personer og dem som ikke har det: blant de som aldri omgås skeive er bare én av tre enige i at det er bra å snakke med barn om disse temaene, mot 81 prosent blant dem som ofte har kontakt med skeive.

5.6 Holdninger til variasjon i kroppslig kjønnsutvikling

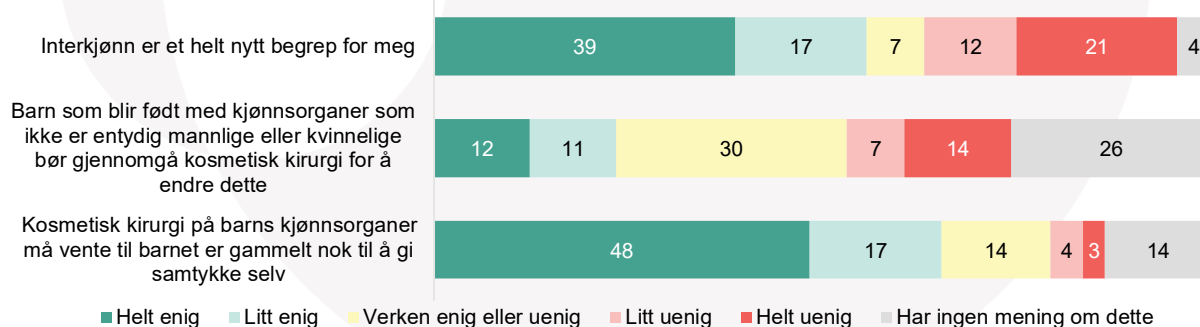
Tre spørsmål kartlegger befolkningens kjennskap til og holdninger om interkjønn – personer født med kjønnskarakteristika som ikke er entydig mannlige eller kvinnelige. Siden begrepet er ukjent for mange, fikk respondentene en definisjon før de besvarte spørsmålene (se begrepsdefinisjon i delkapittel 1.3).

Begrepet interkjønn er ukjent for mange: 56 prosent er enige i at dette er et nytt begrep for dem, mens 32 prosent kjenner det fra før.

I tillegg til et generelt spørsmål om kjennskap til interkjønnsbegrepet, kartlegger undersøkelsen befolkningens holdninger til det å utføre kirurgi på barn med kjønnsorganer som ikke er entydig verken mannlige eller kvinnelige. 23 prosent mener barn født med kjønnsorganer som ikke er entydig mannlige eller kvinnelige bør få dette endret gjennom kosmetisk kirurgi, mens 21 prosent er uenige. Flest plasserer seg på midtpunktet, og 26 prosent oppgir at de ikke har noen mening. Den høye andelen uten klar mening må ses i sammenheng med at interkjønn er et ukjent begrep for mange, og tyder på at dette er et spørsmål mange synes det er vanskelig å ta stilling til.

Befolkningen er langt mer samstemte når det gjelder barnets rett til å bestemme selv: 64 prosent mener kosmetisk kirurgi på barns kjønnsorganer må vente til barnet er gammelt nok til å gi samtykke, mens bare 7 prosent er uenige. Også her er det en forholdsvis stor andel – 14 prosent – som ikke tar stilling, og ytterligere 14 prosent som velger midtpunktet.

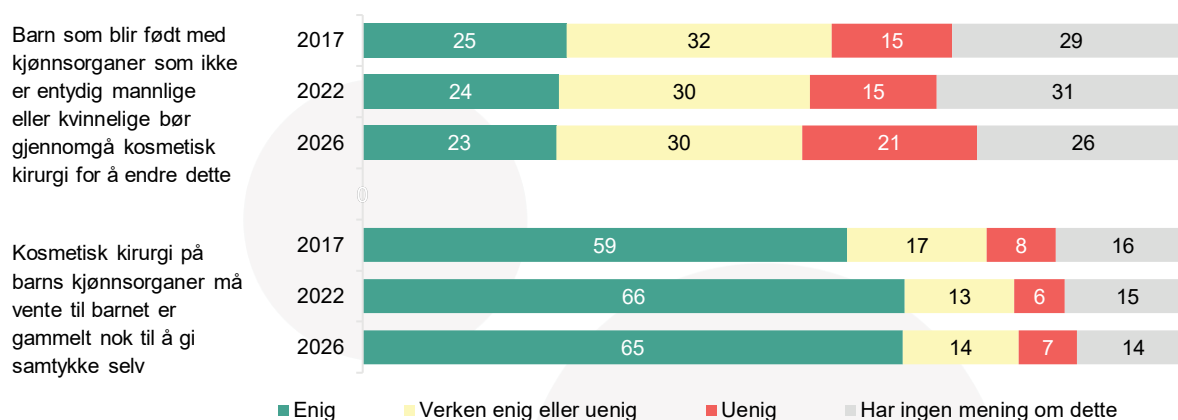
Figur 40. Hvor enig eller uenig er du i følgende utsagn [variasjon i kroppslig kjønnsutvikling/interkjønn]?

Kjennskapen til begrepet interkjønn har økt noe siden 2017 og 2022: andelen som kjenner begrepet har steget fra 28–29 til 32 prosent. Figuren under viser utvikling over tid for de to holdningsspørsmålene om interkjønn. Motstanden mot kosmetisk kirurgi på barn har økt: andelen uenige har steget fra 15 til 21 prosent, og flere tar nå stilling til spørsmålet enn tidligere. Synet på barnets rett til å samtykke ligger stabilt siden 2022, men andelen enige er høyere nå enn i 2017. Det er langt flere som svarer at de ikke har en mening om spørsmålet som gjelder om barn bør gjennomgå kirurgi enn spørsmålet om at barnet må kunne samtykke selv. Over halvparten (56 prosent) av befolkningen svarer enten verken enig eller uenig eller at de ikke har noen mening når det gjelder

spørsmålet om kirurgi. Langt flere tar aktiv stilling i spørsmålet om at kirurgi må vente til barnet kan samtykke.

Figur 41. Utvikling over tid i holdninger til personer med variasjon i kroppslig kjønnsutvikling/interkjønn. Sammenslått skala.

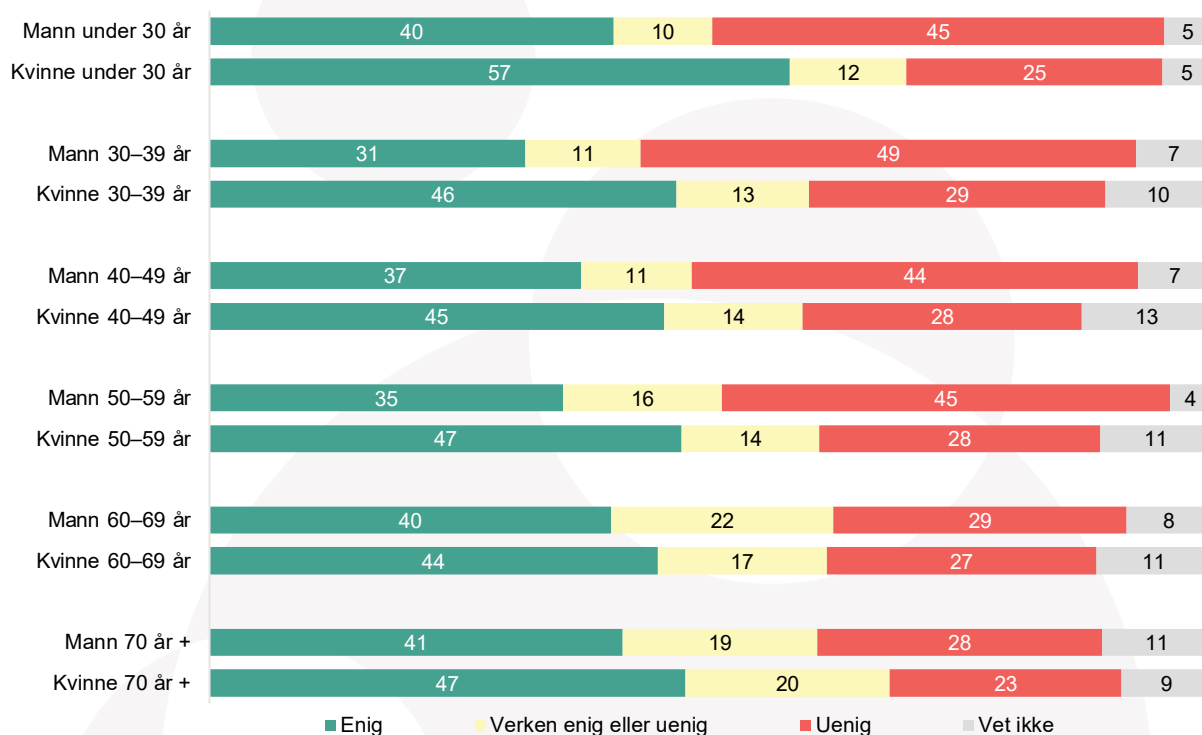

Kjennskap til begrepet interkjønn er størst blant de yngste og synker med alder. Kjennskapen er også lavere blant de som sjelden eller aldri er i kontakt med lhbt-personer.

Kvinner er mer skeptiske enn menn til kosmetisk kirurgi på barns kjønnsorganer når disse ikke er entydig mannlige eller kvinnelige. Det samme gjelder yngre sammenlignet med eldre: personer over 50 år er i større grad enige i at slik kirurgi bør gjennomføres. Tilsvarende er de som aldri er i kontakt med lhbt-personer, sterkt troende og foreldre mer åpne for kirurgi – og mindre tilbøyelige til å mene at inngrepet må vente til barnet er gammelt nok til å gi samtykke. Geografisk er Oslo-befolkningen mest skeptisk til kosmetisk kirurgi i disse tilfellene.

positive enn unge menn til endring av juridisk kjønn, og mer positive enn eldre kvinner. Blant menn er de under 30 nokså polariserte: færre plasserer seg i midten, og svarene spriker mer. Menn over 60 har i større grad ikke tatt stilling, men de som har gjort det er mer positive til retten til å endre juridisk kjønn enn yngre menn. For de under 30 år er andelen usikre generelt lavere. Denne gruppen har i større grad tatt et standpunkt.

Figur 46. Forskjeller mellom kvinner og menn i ulike aldersgrupper om utsagnet «Personer over 16 år som identifiserer seg som et annet kjønn enn det de ble tilskrevet ved fødselen, bør ha rett til selv å endre sitt juridiske kjønn ved egenerklæring (kjønnet som står oppført i offentlige dokumenter, som pass)». Sammenslått skala.

Når det gjelder spørsmålet om et tredje juridisk kjønn, er noe av mønsteret det samme som det vi omtalte ovenfor. Unge kvinner er mer positive enn unge menn. Blant kvinner går det tydeligste skillet over og under 50 år: de under 50 år er klart mer positive til et tredje juridisk kjønn enn de fra 50 år og eldre. Eldre kvinner er imidlertid mer positive enn eldre menn. Blant menn er det aldersgruppen 30–49 år som er mest positive. Personer med kun grunnskole eller videregående er mer skeptiske til en tredje juridisk kjønnskategori enn de med høyere utdanning.

På spørsmålet om flere enn to juridiske foreldre går hovedskillet ved 50 år, hvor de under er mer positive. Blant kvinner er dette tydeligst for de under 50, mens det blant menn er aldersgruppen 30–49 som er mest positive.

Troende, personer uten kontakt med lhbt-personer og personer med ikke-vestlig fødeland er gjennomgående mest skeptiske i alle tre spørsmålene.

Geografisk skiller Oslo og Trøndelag seg ut med høyere støtte på alle tre spørsmålene, mens Rogaland og Agder er mer skeptiske til endring av juridisk kjønn og Rogaland også til en tredje kjønnskategori. Innbyggere i sentrale kommuner er gjennomgående mer positive enn de som bor mindre sentralt.

6.3 Holdninger til en lhbt-statsminister

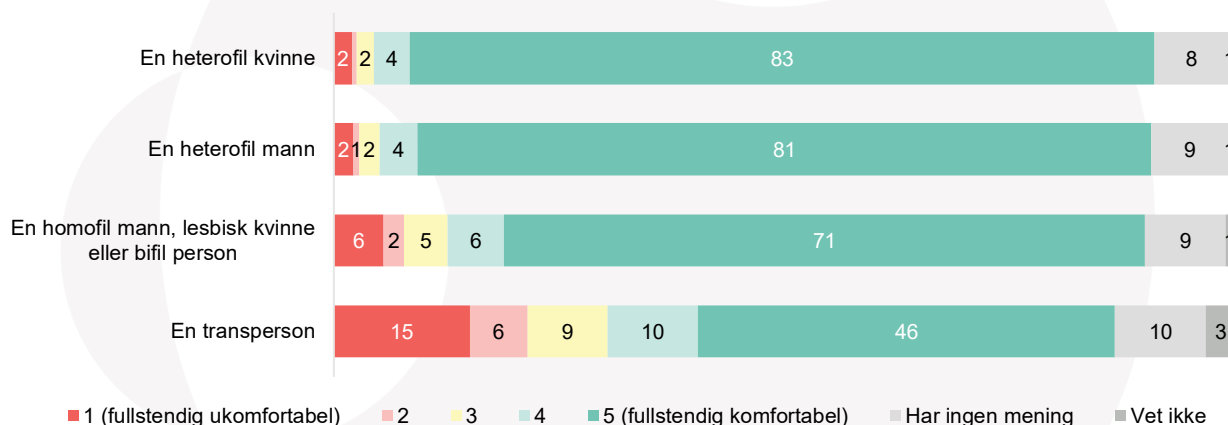
Undersøkelsen har med et spørsmål om hvordan man stiller seg til det å ha en lesbisk kvinne, homofil mann eller transperson som statsminister. Spørsmål om hvem befolkningen aksepterer som statsminister brukes gjerne som et mål på sosial avstand, og reflekterer de holdningene respondentene opplever at det er greit å gi uttrykk for i en spørreundersøkelse.¹¹ Aksept for en statsminister fra en bestemt gruppe kan dessuten forstås som en indikator på om gruppen oppfattes som kompetent, og gjenspeiler derfor også de stereotypiske oppfatningene av gruppen som finnes i samfunnet.

Figur 47 viser i hvilken grad befolkningen aksepterer en lhbt-person som statsminister. Som referanse er også en heterofil statsminister inkludert, for å gi et sammenligningsgrunnlag for svarene om de øvrige gruppene.

Aksepten for en heterofil statsminister er høy: 87 prosent aksepterer en heterofil kvinne og 85 prosent en heterofil mann. Et klart flertall har heller ingen innvendinger mot en statsminister som er homofil, lesbisk eller bifil. Denne andelen har ligget stabilt over tid. 8 prosent er negative, en liten økning fra 6 prosent i 2022.

Aksepten er betydelig lavere for en statsminister som er transperson. 56 prosent har ingen innvendinger, mens 21 prosent er skeptiske, det er opp fra 17 prosent i 2022. Dermed er holdningene i 2026 omtrent på samme nivå som i 2017, etter at andelen skeptiske falt mellom 2017 og 2022.

Figur 47. Hva ville du synes om å ha noen av følgende som statsminister?

De som aldri har kontakt med lhbt-personer skiller seg klart ut: denne gruppen har størst innvendinger mot en lhbt-statsminister, enten det gjelder en som er homofil, lesbisk, bifil eller en transperson. Det samme mønsteret gjelder for menn, troende og personer født i ikke-vestlige fødeland, som alle er betydelig mer skeptiske enn andre grupper.

6.4 Holdninger til kjærtegn i offentligheten

Siden 2017 har undersøkelsen hatt spørsmål om befolkningens holdninger til at andre viser kjærtegn i offentligheten. Spørsmålene om å kysse eller holde hender offentlig inkluderer et referansespørsmål om to personer av motsatt kjønn, slik at svarene om skeive kan ses i sammenheng.

¹¹ Se for eksempel Fafo-rapport 2019:26, «Holdninger til diskriminering, likestilling og hatprat i Norge». 2. utgave.

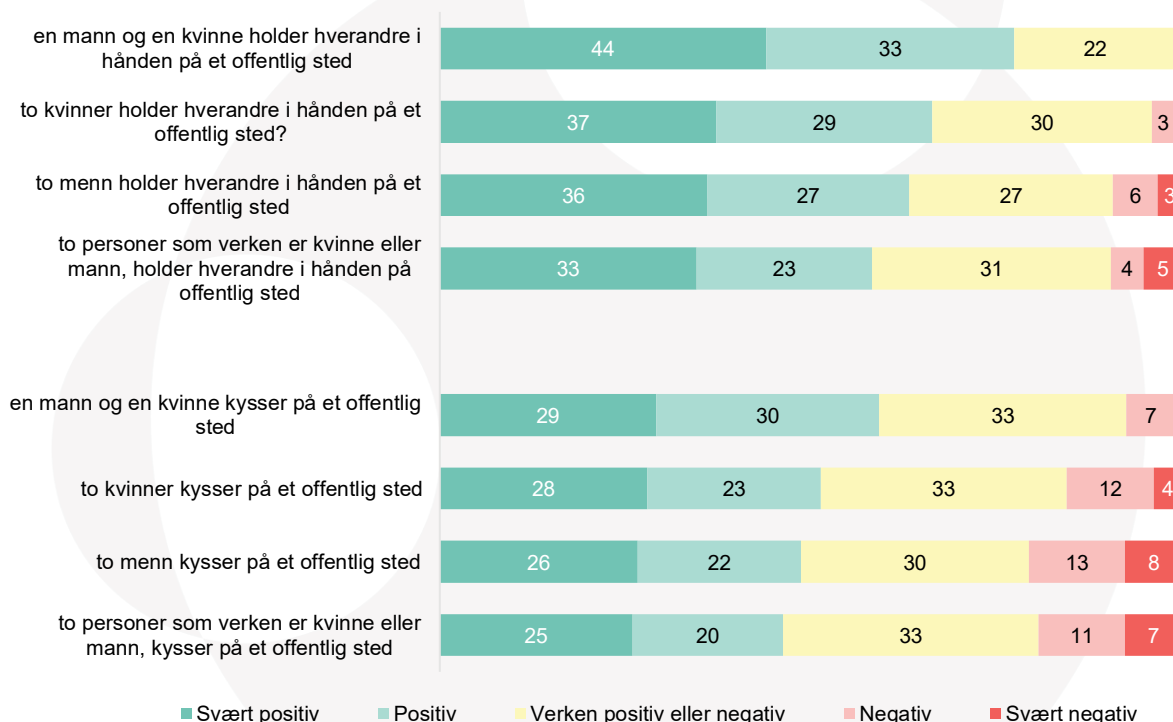
Befolkningen er gjennomgående mindre positive til at lesbiske, homofile og ikke-binære par viser kjærtegn offentlig enn til at heterofile par gjør det samme. Det er samtidig verdt å merke seg at en del av dem som plasserer seg på midtpunktet (verken positiv eller negativ), ikke nødvendigvis er skeptiske, men kan gi uttrykk for at det ikke spiller noen rolle for dem hvem som viser kjærtegn offentlig.

77 prosent er positive til at en mann og en kvinne holder hverandre i hånden offentlig. Tilsvarende andel er 66 prosent for to kvinner og 63 prosent for to menn. Negative holdninger er vanligere overfor to menn enn to kvinner (9 mot 4 prosent). For to personer som verken er kvinne eller mann er 56 prosent positive og 9 prosent negative.

Befolkningen er generelt mindre positive til kyssing enn å holde hender i offentligheten. 69 prosent er positive til at en mann og en kvinne kysser offentlig, mens 7 prosent er negative.

51 prosent er positive til at to kvinner kysser offentlig, og 48 prosent til at to menn gjør det samme. Forskjellen i negative holdninger er større enn for det å holde hender: 21 prosent er negative til at to menn kysser offentlig, mot 15 prosent for to kvinner. For to personer som verken er kvinne eller mann er 45 prosent positive og 19 prosent negative.

Figur 48. Hva er din holdning til følgende [kjærtegn i offentligheten]?

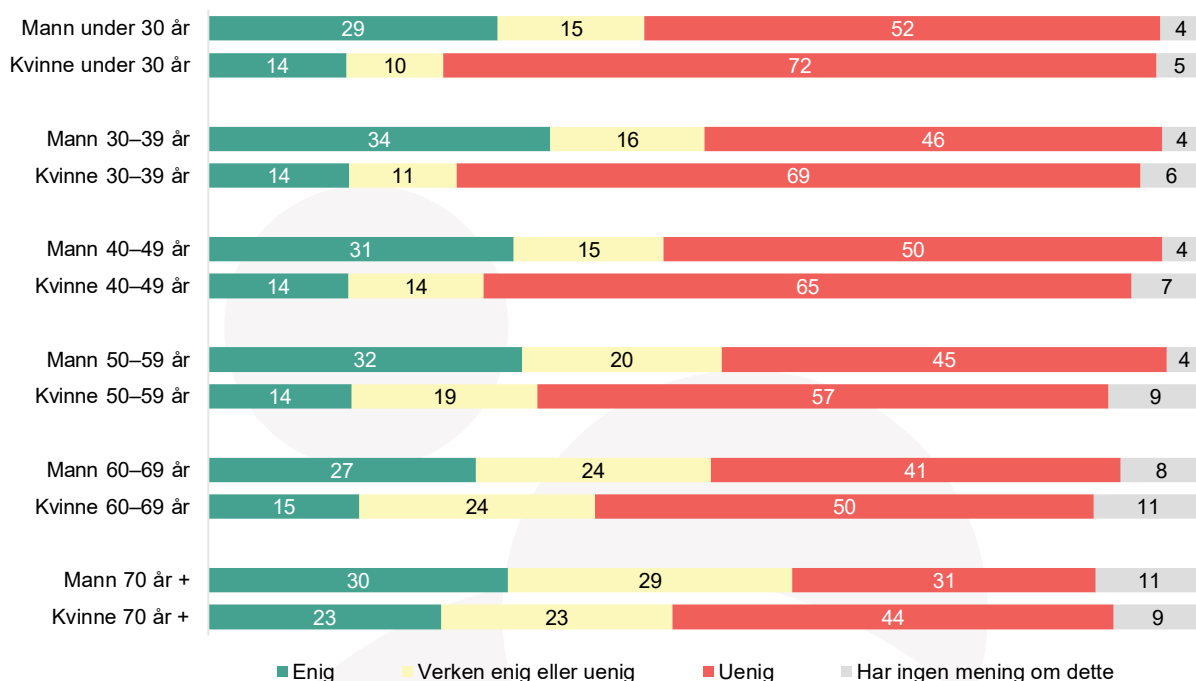
Holdningene til kjærtegn mellom homofile og lesbiske har ligget stabilt siden 2022, mens flere er negative til kjærtegn mellom ikke-binære personer siden forrige måling.

De mest negative gruppene er personer uten kontakt med lhbt-personer og personer som er sterkt troende. Menn er mer negative enn kvinner, og personer med ikke-vestlig fødeland er klart mer negative enn de med vestlig bakgrunn.

Andelen negative øker med alder, og er høyest blant menn over 70 år.

Høyere utdanning og sentralt bosted henger begge sammen med mer positive holdninger. Geografisk skiller Oslo seg ut med høyest andel positive, mens Rogaland og Agder har høyest andel negative.

Figur 53. Utvikling over tid i holdninger til utsagnet «Lhbt+-personers rettigheter har gått for langt». Sammenslått skala.

Mangel på kontakt med lhbt-personer er den faktoren som tydeligst henger sammen med enighet i alle fire påstandene, både blant de som aldri har slik kontakt og de som sjelden har det. Det samme mønsteret gjelder for religiøsitet: troende er i større grad enige i at rettighetene har gått for langt og at lhbt+-spørsmål tar for stor plass. Personer med ikke-vestlig fødeland skiller seg også ut med høyere enig-andeler enn de med vestlig bakgrunn. Lavere utdanning og det å ha barn henger begge sammen med høyere enig-andeler på alle fire påstander.

Rogaland og Agder skiller seg ut med høyest andel enige i alle fire påstandene. Andre fylker skiller seg ut på enkeltspørsmål: Møre og Romsdal på medieoppmerksomhet om lhbt-personer, Vestland på rettigheter og Telemark på vekting av lhbt+-spørsmål. Oslo har lavest andel enige, og Trøndelag skiller seg også ut med lavere enig-andeler enn landet totalt på tre av fire påstander. Innbyggere i de mest sentrale kommunene er gjennomgående mer uenige i påstandene enn de som bor mindre sentralt.

Vi ser også at det å ha barn (2,2 prosent) har innvirkning, og her viser analysen at det å ha barn er assosiert med mer negative holdninger til homofile og lesbiske enn de uten barn.

Når det gjelder fødeland, viser den deskriptive analysen at personer født i ikke-vestlige fødeland er blant gruppene som skiller seg ut med mer negative holdninger til skeive enn andre. I modellen ser vi at fødeland (2 prosent) har betydning, men at det forklarer lite av variansen i holdninger til homofile og lesbiske sammenlignet med andre faktorer. Dette betyr at når det kontrolleres for andre forhold som har innvirkning på holdninger til homofile og lesbiske, så får fødeland mindre betydning. At fødeland bidrar relativt lite i modellen, kan ha sammenheng med at religiøsitet og kontakt med lesbiske og homofile personer fanger opp noe av den samme variasjonen.

Sentralitet forklarer også 2 prosent av variansen i holdninger til homofile og lesbiske, som bekrefter at det er en sammenheng mellom å bo sentralt og positive holdninger til lesbiske og homofile. Fylke bidrar også med relativt lite forklaringskraft (1 prosent). Siden dette er kodet som en dummyvariabel¹³, betyr dette at å være bosatt i Agder eller Rogaland har en viss sammenheng med mer negative holdninger til homofile og lesbiske enn å være fra andre fylker.

Den forklaringsvariabelen som forklarer minst, er arbeidsliv (0,1 prosent). Det betyr at å være utenfor arbeidslivet/trygdet har en marginal betydning for holdninger til homofile og lesbiske.

7.2 Holdninger til transpersoner

Tabell 5 viser hvilke variabler i modellen som bidrar mest til å forklare variasjonen i holdninger til transpersoner. Kontakt med transpersoner er den den viktigste enkeltfaktoren for å forklare holdninger til transpersoner. Samtidig ser vi at bidraget er noe mindre enn tilsvarende kontakt er for å forklare holdninger til homofile og lesbiske (45 prosent for transpersoner mot 57 prosent for homofile og lesbiske). Det betyr at kontakt er viktigere for å forklare holdninger til homofile og lesbiske enn det er for å forklare holdninger til transpersoner.

Videre ser vi at kjønn bidrar til å forklare nær 30 prosent av i holdninger til transpersoner i modellen. Kjønn er derfor relativt sett viktigere for å forklare holdninger til transpersoner enn det er for å forklare holdninger til homofile og lesbiske (30 prosent mot 16 prosent).

Religiøsitet er den tredje viktigste faktoren for holdninger til transpersoner, og dette bidrar til å forklare 12 prosent av variansen i holdninger til transpersoner. Religiøsitet har omtrent samme forklaringskraft for holdninger til transpersoner som for holdninger til homofile og lesbiske.

Utdanning (5 prosent) har også innvirkning på holdninger til transpersoner, men er relativt sett mindre viktig for å forklare holdningene enn faktorene nevnt ovenfor. Videre ser vi at sentralitet (3 prosent), fylke (2 prosent) og barn (1 prosent) har en viss betydning, men at det bidrar med relativt lite forklaringskraft i modellen.

Fødeland, alder og arbeidsliv bidrar hver for seg med mindre enn 1 prosent av den forklarte variansen i modellen. Det betyr at disse variablene kun har marginal betydning for å forklare holdninger til transpersoner.

¹³ Variabelen er todelt og gruppert etter hvorvidt en er fra enten Agder/Rogaland eller fra et av de andre fylkene.

Tabell 5. Relativ viktighetsanalyse. Holdninger til transpersoner.

AVHENGIG VARIABEL: HOLDNING TIL TRANSPERSONER	VIKTIGHETSSKÅRE (RW)
Kontakt med transpersoner	44,7
Kjønn	30,1
Religiositet	12,0
Utdanning	5,2
Sentralitet	2,8
Fylke (Agder og Rogaland mot resten av landet)	2,3
Barn	1,4
Fødeland (Norge / vestlig fødeland mot ikke-vestlig fødeland)	0,7
Alder	0,7
Arbeidsliv (elev/student/i jobb/pensjonert, militærtjeneste mot trygdet/utenfor arbeidslivet)	0,1
R²	0,24

R²=0,24 viser at 24 prosent av variasjonen i holdninger til homofile og lesbiske forklares av de uavhengige variablene i modellen. En R² på 0,24 gir moderat forklaringskraft i en statistisk modell som skal forklare holdninger utfra sosiodemografiske faktorer.

VEDLEGG: SPØRRESKJEMA

Takk for at du deltar i undersøkelsen!

Husk at det ikke er noen riktige og gale svar. Vi er interessert i dine holdninger. Vi understreker igjen at du er anonym, og at du vil være en av mange som svarer på undersøkelsen.

Vi begynner med noen generelle spørsmål om dine holdninger til ulike grupper av skeive personer.

Q1

Alt i alt, hva er din holdning til

1. lesbiske jenter/kvinner?
 2. homofile gutter/menn?
 3. bifile jenter/kvinner?
 4. bifile gutter/menn?
- Svært positiv
 - Positiv
 - Verken positiv eller negativ
 - Negativ
 - Svært negativ
 - Vil ikke svare

Q2

Alt i alt, hva er din holdning til transpersoner?

Med transpersoner mener vi personer som identifiserer seg med et annet kjønn enn det som ble registrert ved fødselen. Transpersoner er et samlebegrep som omfatter mange forskjellige identiteter og uttrykk.

- Svært positiv
- Positiv
- Verken positiv eller negativ
- Negativ
- Svært negativ
- Vil ikke svare

Q3

Hvor ofte snakker du med eller har annen kontakt med..

1. lesbiske, homofile eller bifile?
 2. en transperson?
- Bortimot daglig
 - 2-5 ganger i uken
 - 1 gang i uken
 - 1-3 ganger i måneden
 - Sjeldnere enn en gang i måneden
 - Aldri
 - Vil ikke svare

Q4

Hva er din holdning til følgende:

1. At to kvinner holder hverandre i hånden på et offentlig sted?

2. At to menn holder hverandre i hånden på et offentlig sted?
3. At en mann og en kvinne holder hverandre i hånden på et offentlig sted?
4. At to personer som verken er kvinne eller mann, holder hverandre i hånden på offentlig sted?
5. At to kvinner kysser på et offentlig sted?
6. At to menn kysser på et offentlig sted?
7. At en mann og en kvinne kysser på et offentlig sted?
8. At to personer som verken er kvinne eller mann, kysser på et offentlig sted?

- Svært positiv
- Positiv
- Verken positiv eller negativ
- Negativ
- Svært negativ
- Vil ikke svare

De neste spørsmålene handler om hvordan du opplever kontakt med eller nærhet til personer med ulike seksuelle orienteringer eller kjønnsidentiteter.

Q5

Hvor enig eller uenig er du i påstandene nedenfor?

Med transpersoner mener vi personer som identifiserer seg med et annet kjønn enn det som ble registrert ved fødselen. Transpersoner er et samlebegrep som omfatter mange forskjellige identiteter og uttrykk.

1. Det ville være ubehagelig å sitte ved siden av en person på bussen som jeg visste var transperson.
2. Når jeg tenker på transpersoner, grøsser jeg
3. Det ville vært ubehagelig å dele garderobe med en jeg visste var transperson

- Helt enig
- Litt enig
- Verken enig eller uenig
- Litt uenig
- Helt uenig
- Vil ikke svare

Q6

Alt i alt, hva er din holdning til

1. personer som har skiftet kjønn?
2. personer som verken ser på seg selv som kvinne eller mann?
3. personer som ser på seg selv som både kvinne og mann?
4. personer som noen ganger kler seg og oppfører seg som en av det andre kjønn?

- Svært positiv
- Positiv
- Verken positiv eller negativ
- Negativ
- Svært negativ
- Vil ikke svare

Nå kommer noen utsagn som man kan være enig eller uenig i. Vi ønsker å kartlegge hvordan folk flest tenker, så svar slik du selv opplever det.

Q7

Hvor enig eller uenig er du i påstandene nedenfor?

1. Mannlig homoseksualitet er perverst
 2. Når jeg tenker på homofile menn, grøsser jeg
 3. Det ville være ubehagelig å sitte ved siden av en mann på bussen som jeg visste var homofil
 4. Kvinnelig homoseksualitet er perverst
 5. Det ville være ubehagelig å sitte ved siden av en kvinne på bussen som jeg visste var lesbisk
 6. Når jeg tenker på lesbiske kvinner, grøsser jeg
 7. Når jeg tenker på personer som har skiftet kjønn, grøsser jeg
- Helt enig
 - Litt enig
 - Verken enig eller uenig
 - Litt uenig
 - Helt uenig
 - Vil ikke svare

Q8

Hvor enig eller uenig er du i følgende utsagn?

1. Jeg ville hatt problemer med at mitt eget barn hadde en annen seksuell orientering enn heterofil
 2. Jeg ville hatt problemer med at mitt eget barn var transperson
 3. Jeg ville hatt problemer med at mitt eget barn verken identifiserte seg som jente eller gutt
 4. Barn kan fra tidlig alder vite hvilken seksuell orientering det har
 5. Barn kan fra tidlig alder vite om det identifiserer seg som et annet kjønn enn det er født med
 6. Det er bra å snakke med barn om at noen er heterofile, mens andre er homofile eller bifile
 7. Det er bra å snakke med barn om at noen er transpersoner
- Helt enig
 - Litt enig
 - Verken enig eller uenig
 - Litt uenig
 - Helt uenig
 - Vet ikke
 - Vil ikke svare

Q9

Har du i løpet av de siste 12 månedene gjort noe av følgende?

1. Når en homofil mann har vært tett på meg, har jeg flyttet meg for å skape større avstand fordi han var homofil
 2. Når en lesbisk kvinne har vært tett på meg, har jeg flyttet meg for å skape større avstand fordi hun var lesbisk
 3. Når en bifil mann har vært tett på meg, har jeg flyttet meg for å skape større avstand fordi han var bifil.
 4. Når en bifil kvinne har vært tett på meg, har jeg flyttet meg for å skape større avstand fordi hun var bifil.
 5. Når en transperson har vært tett på meg, har jeg flyttet meg for å skape større avstand fordi personen var transperson
- Ja
 - Nei
 - Vil ikke svare

Q10

Noen bruker kallenavn som «homo», «lesbe», «soper», «transe» i nedsettende forstand. Hvor mange ganger i løpet av de siste 3 månedene har du enten selv kalt noen personer dette eller blitt kalt det selv?

1. Brukt det på andre
 2. Blitt kalt det selv
-
- Omtrent ukentlig
 - 2-3 ganger i måneden
 - Bare en sjelden gang
 - Det har ikke skjedd
 - Vil ikke svare

I denne delen ønsker vi å forstå hva som er viktig for deg når du danner holdninger til disse temaene, og hvordan du vurderer noen politiske spørsmål.

Q11

Vi har så langt stilt deg mange spørsmål om dine holdninger til lesbiske kvinner og homofile menn og beslektede temaer. Alt i alt, når du svarer på spørsmål om kvinnelig og mannlig homoseksualitet, er du spesielt opptatt av...

1. synd
2. likeverd
3. hva som er naturlig
4. hva som er normalt
5. hva som er sykt og friskt
6. rettigheter
7. romslighet
8. ingen av disse
9. vet ikke
10. vil ikke svare

Q12

Hvor enig eller uenig er du i følgende utsagn?

Det bør være forbudt å drive konverteringsterapi

Med konverteringsterapi tenker vi på alle handlinger som har som formål å få en annen til å endre, fornekte eller undertrykke sin seksuelle orientering eller kjønnsidentitet.

- Helt enig
- Litt enig
- Verken enig eller uenig
- Litt uenig
- Helt uenig
- Vet ikke
- Vil ikke svare

Q13

Hvor enig eller uenig er du i følgende utsagn?

1. Personer over 16 år som identifiserer seg som et annet kjønn enn det de ble tilskrevet ved fødselen, bør ha rett til selv å endre sitt juridiske kjønn ved egenerklæring (kjønnet som står oppført i offentlige dokumenter, som pass).
 2. Det bør finnes et tredje juridisk kjønn i Norge (i offentlige dokumenter og registre)
 3. Loven bør åpne for at et barn kan ha flere enn to juridiske foreldre
-
- Helt enig
 - Litt enig
 - Verken enig eller uenig

Q23

Tenk på ditt forhold til religion. Hvor vil du plassere deg selv på en skala fra 1 til 7 der 1 er ikke troende og 7 er troende?

- 1 (ikke troende)
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7 (troende)
- Vil ikke svare

Q24

Føler du deg tiltrukket av

1. personer av alle kjønn?
 2. personer av motsatt kjønn?
 3. personer av samme kjønn?
- I stor grad
 - I noen grad
 - I liten grad
 - Ikke i det hele tatt
 - Vil ikke svare

Q25

Hvordan vil du i dag plassere deg selv på en skala fra heterofil til homofil?

- 1 (heterofil)
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7 (homofil)
- Vil ikke svare

Q26

Hvordan vil du beskrive din daglige situasjon?

- Student
- Heltidsansatt
- Deltidsansatt
- Jobber i eget firma
- Militærtjeneste
- Foreldrepermisjon
- Pensjonert
- Arbeidssøker
- Hjemmeværende
- Permittert
- Trygdet
- Elev
- Annet
- Vil ikke svare

Q27

Er du eller noen av dine foreldre født i utlandet?

- Begge mine foreldre er født i utlandet
- En av mine foreldre er født i utlandet
- Jeg er selv født i utlandet
- Nei
- Vil ikke svare

Q28

Hva er din høyeste fullførte utdanning?

- Folkeskole/grunnskole
- Videregående (inkl. tidligere yrkesskole)
- Fagskole, fagbrev/svennebrev og annen 1-2 årig utdanning etter videregående utdanning
- Universitet/høyskole inntil 3 år (bachelorgrad)
- Universitet/høyskole 4 år eller mer (Mastergrad og høyere)
- Annet
- Vil ikke svare

Q29

Hva er din sivilstatus?

- Enslig
- Gift/partnerskap/samboer (uten barn i husstanden)
- Gift/partnerskap/samboer (med barn i husstanden)
- Bor hos mine foreldre
- Enke/enkemann
- Annet
- Vil ikke svare

Q30

Hvor mange egne barn har du?

Skriv inn:

Q31

Dersom du har noen kommentarer til undersøkelsen eller temaene den tok opp, kan du gjerne skrive dem her.

Du har nå besvart alle spørsmålene i undersøkelsen. Tusen takk for at du har deltatt!

Opinion: